

YIRMİNCİ YÜZYIL FLÜT MÜZİĞİ

EBRU BAŞKUT

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Müzik Anasanat Dalı

Danışman: Prof. Nazım RZAYEV

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Eylül 2004

ABSTRACT**Flute Music of the 20th Century****Ebru BAŞKUT****Music Academy of Fine Arts****Anadolu University, Institute of Social Sciences****September, 2004****Supervisor: Prof. Nazım Rzayev**

The aim of this study is to examine the flute music of the 20th century and its repertoire. First of all, the music of the 20th century has been dealt with. Research focuses on stages of evolution that the flute, as a musical instrument, has undergone so far. Some terms and trends related to the period before hand have been mentioned.

The trends and composers, defining this period have been examined in terms of their nationalities and their own styles. The works which constitute the basis of the repertoire have been examined and analyzed.

As the result of the research, the effects of the 20th century on flute music and the importance of this period have been proven.

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI

Ebru BAŞKUT'un "Yirminci Yüzyıl Flüt Müziği" başlıklı tezi **28 Ekim 2004** tarihinde, aşağıdaki jüri tarafından Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca, **Müzik (Üflemeli ve Vurmalı Çalgılar)** Anasanat Dalında, yüksek lisans tezi olarak değerlendirilerek kabul edilmiştir.

İmza _____

Üye (Tez Danışmanı) : Prof.Nazım RZAEV
Üye : Yrd.Doç.Elkhan RÜSTEMOV
Üye : Yrd.Doç.Serla BALKARLI CAN

Prof.Dr.Nurhan AYDIN
Anadolu Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

ÖNSÖZ

Tez çalışmam sırasında öncelikle beni yönlendiren, desteğini hiçbir zaman eksik etmeyen değerli hocam Özlem Koçyiğit'e, Danışmanım Prof. Nazım Rzayev'e, Hale Vural'a, Toros Can'a ve tez hazırlama aşamasında yardımcı olan arkadaşlarım Bengi Baraz, Burçin Barut'a ve hiçbir zaman maddi ve manevi desteğini esirgemeyen aileme sonsuz saygı ve teşekkürlerimi sunarım.

Ebru BAŞKUT

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI.....	iv
ÖNSÖZ.....	v
ÖZGEÇMİŞ.....	vi
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	x
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

DÖNEMİN GENEL ÖZELLİKLERİ VE AKIMLARI

1. DÖNEMİN GENEL ÖZELLİKLERİ.....	3
1.1. Tonalite.....	3
1.2. Atonalite.....	3
1.3. Polıtonalite.....	4
1.4. Mikrotonalite.....	4
1.5. Armoni.....	4
1.6. Yapı.....	5
1.7. Melodi.....	5
1.8. Ritm.....	5
1.9. Tımı.....	5
1.10. Dinamikler.....	6
2. DÖNEMİN AKIMLARI.....	6
2.1. Neo-romantizm (yeni romantikçilik).....	6
2.2. Empresyonizm (izlenimcilik).....	6
2.3. Ekspresyonizm (ifadecilik).....	7
2.4. Neo-klasisizm (yeni klasikçilik).....	7
2.5. Gebrauchsmusik (yararlı müzik).....	7
2.6. Serializm (dizgeselcilik).....	8
2.7. Pointilizm (müzikal notacılık).....	8

İKİNCİ BÖLÜM

MODERN FLÜT

1. MODERN FLÜT.....	9
---------------------	---

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

20. YÜZYILDA FLÜT REPERTUARINDA ÖNEMLİ BESTECİLER VE ESERLER

1. 20. Y.Y.'DA FLÜT REPERTUARINDA ÖNEMLİ BESTECİLER VE ESERLER..	11
1.1. Fransa.....	11
1.1.1. Claude Achille Debussy.....	11

1.1.2. Gabriel Faure.....	14
1.1.3. Philippe Gaubert.....	15
1.1.4. Francis Poulenc.....	16
1.1.5. Jaques Ibert.....	17
1.1.6. Edgard Varése.....	18
1.1.7. Arthur Honegger.....	20
1.1.8. Darius Milhaud.....	21
1.1.9. Henri Dutilleux.....	22
1.1.10 Pierre Sancan.....	23
1.1.11 Eugene Bozza.....	25
1.1.12. Andre Jolivet.....	26
1.1.13. Oliver Messian.....	28
1.1.14. Pierre Boulez.....	30
1.2. İngiltere.....	31
1.3. Almanya.....	34
1.3.1. Arnold Schoenberg.....	34
1.3.2. Paul Hindemith.....	38
1.3.3. Harold Genzmer.....	39
1.3.4. Hans Warner Henze.....	39
1.3.5. Boris Blacher.....	39
1.4. Batı Avrupa' daki Diğer Besteciler.....	40
1.4.1. Frank Martin.....	40
1.4.2. Carl Nielsen.....	40
1.4.3. Alfredo Casella.....	40
1.5. Doğu Avrupa.....	41
1.5.1. Erno Dohnanyi.....	41
1.5.2. Georg Enescu.....	41
1.5.3. Bouslav Martinu.....	42
1.5.4. Sergei Prokofiev.....	42
1.5.5. Jaromir Weinberger.....	46
1.6. Amerika.....	47

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AVANT- GARDE VE ELEKTRONİK MÜZİK

1. AVANT - GARDE.....	50
1.1. Istvan Matuz.....	50
2. ELEKTRONİK MÜZİK.....	53
2.1. Flüt ve Elektronik Müzik.....	54
2.2. Mete Sakpınar.....	54
SONUÇ.....	55
EKLER.....	56
KAYNAKLAR.....	86

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1.....	13
Şekil 2.....	13
Şekil 3.....	13
Şekil 4.....	17
Şekil 5.....	17
Şekil 6.....	18
Şekil 7.....	19
Şekil 8.....	19
Şekil 9.....	19
Şekil 10.....	20
Şekil 11.....	20
Şekil 12.....	21
Şekil 13.....	23
Şekil 14.....	23
Şekil 15.....	24
Şekil 16.....	24
Şekil 17.....	25
Şekil 18.....	25
Şekil 19.....	26
Şekil 20.....	26
Şekil 21.....	26
Şekil 22.....	29
Şekil 23.....	29
Şekil 24.....	29
Şekil 25.....	37
Şekil 26.....	44
Şekil 27.....	45
Şekil 28.....	45
Şekil 29.....	45
Şekil 30.....	46
Şekil 31.....	51
Şekil 32.....	52
Şekil 33.....	52
Şekil 34.....	52
Şekil 35.....	52

GİRİŞ

Müzik; insanoğlunun ayak sesleridir. İnsanlık nereye giderse müzik de onunla aynı yolu kat eder. Teknolojinin gelişmesiyle değişen dünya öncelikle onu yaratan insanı, yaşadığı toplumu ve beraberinde insana ait tüm değerleri modernize etmiştir. 20. yüzyıla baktığımızda, iki Dünya Savaşı, parçalanan ülkeler, dünya üzerindeki keşiflerini uzaya taşımış insanlar, değişen rejimler, hızlanan bir yaşam görüyoruz. İnsanın değişmesi kaçınılmaz olarak sanatın ve sanat dilinin değişmesine neden olmuştur.

Kimi müzik tarihçisine göre, 20. yüzyılda bestelenen müziğin tümü modernizm çerçevesinde ele alınır. Kimi araştırmacıya göre modernizm, Birinci Dünya Savaşı hazırlayan yıllarla başlayarak 1960'lara kadar sürer, çünkü 1960 sonrası için postmodern terimi kullanılmaktadır. Hangi "izm" kullanılırsa kullanılsın, 20. yüzyıl, müzikte her türlü sınırın bilinçli olarak kullanılmasıdır.¹

Bu yüzyılda müzikal stil açıkça gelişmemiştir. Bireysellik ve çeşitliliğin tohumları Romantik Dönemde atılsa da 20. yüzyılda besteciler kimliklerini daha açık bir şekilde ifade etmiş ve yaratıları ne kendinden bir önceki ne de bir sonrakine benzememektedir. Gelişen teknolojiyle, medyadan ve haberleşme kaynaklarından her döneme ait müzik dinleme şansına sahip olan bir dinleyici kitlesine karşı besteciler yeni geçmişte duyulmamış fikirleri yeni teknik, anlatım dili, stil, içerik kullanarak geleneksel kuralları bireyselleştirmeye başlamışlardır. Müzik sadece kendi olanaklarından değil diğer sanatların renklerinden de yararlanmaya başlamıştır. Böylece seslerin kaynağı genişlemiş, her kültür ve stil malzeme olarak kullanılmıştır. Renk paleti genişlemiş, yeni teknolojiyle birleşmiş ve artık besteci; müzik içi, müzik dışı sesler, doğada varolan, olmayan sesler ve hatta sessizliği bile kullanmaya başlamıştır. Bu yeni çağın en büyük avantajıdır. Diğer taraftan ise bu zamana kadar pek çok yöntemin denenmiş, mükemmele ulaşmış ve her zaman kendinden önceki çağların anıtsallaşmış yapıtlarıyla karşılaştırılacak olması dezavantajı olmuştur.

Evren ve Sınırlılıklar

Bu tezde flüt edebiyatının yirminci yüzyıl eserlerinin başlangıcı olarak kabul edilen Debussy *Syrinx* (1912) eserinden; elektronik müzik alanında tanınan bestecimiz Mete

¹ Evin İlyasoğlu. *Zaman İçinde Müzik*. (İkinci basım. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s. 197

Sakpınar' ın (1994) bestelediği Hyper Flüt adlı eserine kadarki çalışmalar evren alınmıştır. Söz konusu evrende 7 milliyet yer almaktadır. Bunlar; Fransa, İngiltere, Almanya, Batı Avrupa, Doğu Avrupa, Amerika ve Türkiye olarak sınırlandırılmıştır. Araştırmada 50 besteciye ve 16 terim – akıma yer verilmiştir. Bu bestecilerin ve terim – akımların seçilmesinin nedeni; yirminci yüzyıl flüt edebiyatına ve yzyılım genel özelliklerine getirdikleridir. İncelenen eserler flüt repertuvarında önem taşıyan eserlerdir. Bu eserler; Türkiye'deki konservatuvarlarda işlenen müfredata sadık kalınarak seçilmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

DÖNEMİN GENEL ÖZELLİKLERİ VE AKIMLARI

1. DÖNEMİN GENEL ÖZELLİKLERİ

1.1. Tonalite

12 Ton Tekniği: Avusturyalı besteci Arnold Schönberg (1874-1951) tonal düzeni yıkararak, kromatik dizideki on iki notaya yeni bir sıralama getirdi.

Batı'nın tampere kromatik dizisindeki 12 sesin de kullanıldığı bir atonal besteleme tekniğidir. Bu tür müzikte, tonal müziğin temelini oluşturan seslerin dizilişindeki hiyerarşik sıralamanın yarattığı eksen (tonik) kavramı yoktur. Besteci bir oktav içerisindeki 12 sesi dilediği biçimde sıraya koyarak kendine bir dizi oluşturur ve yapıtında sesleri sürekli bu sırayla kullanır. Bunu yaparken de tonal sistemdeki gibi, seslerden birinin ya da bir kaçının ön plana çıkarak bir hiyerarşi yaratmaması, bir eksen oluşturmaması için, hiçbir sese öncelik vermez, on bir sesi de kullanmadan bir sesi iki kez yinemez. Besteci dizisini, tekdüzeliği kırmak için, özgün biçiminin dışında, geriye dönüşlü (son notadan birinciye), çevrimlenmiş (aralıkların yönü değişerek) ya da hem çevrimli hem geriye dönüşlü olarak dört ayrı biçimde de kullanılabilir. 12 Ton yöntemi 20. yüzyıl müziğinde atılmış en büyük adım sayılır.¹

1.2. Atonalite

Bu tam olarak ton özelliğini inkar etmekte olup 1920' lerde kullanılmıştır. 12 ton atonalitenin yapısal prensibidir. İki den çok sesin birlikte oluşturdukları, bu nedenle "armonik", "müzik sesi" ya da "müzikal ton" diye tanımlanan armoninin bulunmadığı müzik türüdür. 20. yüzyılda kullanılan atonal müziğin özelliği diyatonik dizi yerine 12 sesin oluşturduğu kromatik dizinin kullanılmasıdır.²

¹ Vural Sözer. *Müzik- Ansiklopedik Sözlük*. (Dördüncü basım. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1996) s. 516

² James P. O. Brein. *The Listening experience, elements, forms and styles in Music*. (New York: Schirmer Books a division of Macmillan, Inc., 1987) s.436

1.3. Politonalite

Çok tonluluk anlamına gelen politonalite; çağdaş müzikte bir stildir. Çoksesli dokuyu oluşturan değişik sesler, birbirinden bağımsız olarak, değişik tonlarda hareket eder. 1910' lu yıllarda denenmeye başlanmıştır. Birinci Dünya Savaşı yıllarıyla 1935 arası yaygınlaşmıştır. Richard Strauss "Elektra", "Salome" ve Igor Stravinski "Petruşka" bu stilin görüldüğü eserlerdir.

1.4. Mikrotonalite

Yarım tondan daha küçük aralıklardan oluşur. En küçük ton anlamına gelir. Entonasyondaki yeri ve melodik işleviyle ilkçağdan beri kullanılan bir müzik stildir. Doğu ve Ortadoğu ülkelerinin müzikleri eşit olmayan mikro aralıklar içerir. Çağdaş dönemde tonal müziğin olanaklarını genişletmek amacıyla Batı' da kullanılmıştır. Mikrotonal dizilere ilk olarak John Foulds' un yaylı çalgılar dördlüsü için yazdığı eserdir. Çeyrek tonlarla yazılan ilk eser ise Richard Stein' in viyolonsel ve piyano için yazdığı "İki Konser Parçası" adlı op.26 duo' sudur.

1.5. Armoni

Özellikle armoni, doğal olarak tonal değişikliklerden etkilenmiştir. Geç 19. yüzyılın yarattığı kromatizm, armoniye daha karmaşık hale getirmiştir. Klasik dönemin basit üçlü yapısı yerine, romantikler yedi ve dokuzlu akorları, kromatik yapı içerisinde kullanmışlardır. 20. yüzyıl bestecileri yalnızca bununla kalmayıp, aynı zamanda eski dönemlere oranla akorları daha az işlevsel kullanmışlardır. Klasik armonide birbirini fonksiyon olarak takip etmesi gereken akorlar varken, (örneğin; dominant 7'li akorunu tonik akorun takip etmesi gibi) çağdaş besteciler, akorları renk unsuru olarak kullanmış, akorların fonksiyonel olarak birbirini izlemesini gerekli kılmamışlardır. Sık sık paralel akorlar kullanmışlardır. Bazı

besteciler üçlü akorlar yerine dörtlü ve ikili armonileri tercih etmişlerdir. Armoni eskiye oranla daha disonans hale gelmiştir.³

1.6. Yapı

20. yüzyıl müziğinin yapısı genel olarak polifoniktir. İki veya daha çok melodinin, temel olarak bir gam üzerinde bir arada kullanılmasıyla oluşan armoni disonans hale gelmiştir. Geleneksel konsonans yapıyı ortadan kaldıramasa da, disonans yapısı eskiye oranla daha özgürce kullanılmıştır.

1.7. Melodi

20. yüzyıl bestecileri sık sık ayrı melodiler yazıp, melodik aralıkları geniş ve tamamen diğerlerinden ayrı olarak kullanmışlardır. Melodiler geçmişe oranla daha az hatırlanabilir hale gelmiştir.⁴

1.8. Ritm

20. yüzyılda ritm, melodiden daha çok dikkat çekmeye başlamıştır. Ritm, motifler arasında sürekli değişim halindedir. Bu da çoklu ritmsel anlayışı doğurmuştur. 20.yüzyıl müziğinde genellikle büyük bir ritm çeşitliliği ve canlılığı vardır.⁵

1.9. Tını

Tını bu yüzyılda daha açık bir şekilde ortaya çıkmış ve daha yaygın olarak kullanılmıştır. Besteciler enstrümanların tınısal kaynaklarını keşfetmiş, bunları sıklıkla

³ Aynı s. 437

⁴ Aynı s. 443

⁵ Aynı, s.457

kullanmışlardır. Bu dönemde tınısal farklılığı yaratan en önemli unsur elektronik müziğin keşfedilmesidir. Orkestrada vurmalı çalgıların daha önde kullanıldığı göze çarpmaktadır.

1.10. Dinamikler

Romantikler dinamikleri, piyanodan forteye olabildiğince fazla kullanmışlardır. 20. yüzyılda ise besteciler neredeyse değişmeyen dinamikler kullanıp, zıtlıklardan uzak durmayı tercih etmişlerdir.

2. DÖNEMİN AKIMLARI

2.1. Neo-romantizm (yeni romantikçilik)

Alman Müzik geleneğinin bir uzantısıdır. Aşırı duygusallık ve büyük orkestra düşüncesinden kaçan, armoni ve orkestrasyon biçimlerinde yenilik arayışı güden bir stildir. Gustav Mahler, Jean Sibelius ve Anton Bruckner bu stilin önemli bestecileridir.⁶

2.2. Empresyonizm (izlenimcilik)

Wagnerizm'den ayrılarak, müziğe ses gücü yerine izlenim'i kazandırdı. Yapıta verilen ada göre ortam ve duygu yaratmayı amaçlayan izlenimci müzik, akorların belirsizlik yaratan yeni birleşimleri, egzotik diziler ve kromatik doku ile ifade edilmiştir. Konuyu doğrudan anlatmak yerine sezdirme yolunu izlemiştir.

20. yüzyıl müziğinin öncülerinden Claude Achille Debussy, müziğin akışını değiştiren en önemli bestecilerden biridir. Debussy, resimde 19. yüzyıl sonlarında ortaya çıkan izlenimcilik (empresyonizm) akımının müzikteki öncüsüdür. Resimde ışığı, ışıkta doğayı yansıtmaya isteği müzikte kendini saf ses, tam ses kullanma ve özgürce hissedip, duyduğunu

⁶ Eric Salzman. *Twentieth Century Music*, (Üçüncü basım. USA: Prentice Hall, 1988) s.62

müziğe yansıtmak olarak göstermiştir. Maurice Ravel, Isaac Albeniz ve Albert Roussel bu stilin diğer önemli bestecileridir.⁷

2.3. Ekspresyonizm (ifadecilik)

Bazı 20. yüzyıl bestecilerinin müziği için kullanılan bu terim, 1912 yılında varlığını duyuran bir grup ressamın sözlüğünden alınmıştır. Ekspresyonizm'e antitez olarak ortaya çıkmıştır. Ekspresyonizm'in resimdeki en iyi temsilcisi 1866'da doğan Vasiliy Kandinsky, müzikte ise 1874'te doğan Arnold Schoenberg'dir. Resimde tüm objelerin oldukları gibi resmedilmesi kuralına karşı çıkış olan ekspresyonizm, müzikte de kuralların, kalıpların dışına çıkış olarak görülür.⁸

Genel özelliği öznellik ve atonalite olan bu stil; dışsal nesnelere, içsel ifadelerle yorumlanması demektir. Arnold Schoenberg'in dışında Anton Webern ve Alban Berg bu akımın önemli bestecilerindedir.

2.4. Neo-klasisizm (yeni klasikçilik)

1910'lu yıllardan 1950'li yıllara kadar süren, geleneklerle bağlarını koparmak istemeyen, öznelliği dizginleyerek, barok ve klasik dönemlerin değerlerine önem veren bir akımdır. Igor Stravinski, Sergei Prokofiev, Paul Hindemith, Max Reger, Arthur Honegger, Darius Milhaud bu akım içinde yer alan bestecilerdir. Eskiye ait özellikler kullanarak yeni çağda eser bestelemek de denilebilir. Örneğin, Prokofiev Klasik Senfoni.⁹

2.5. Gebrauchsmusik (işlevsel- yararlı müzik)

1923 yılında başlayan bu hareket kullanılabilir, yararlanılabilir bir sanat kavramları yaratma çabasıdır. Sanatı halk için yapar. Anlaşılabilir bir sanat arzu eder. İşlevsel müziğin amacı 20. yüzyılda müzik ile dinleyici arasındaki kopukluğu gidermektir. Bu akımın

⁷ Aynı, s.64

⁸ Ahmet Say. Müzik Ansiklopedisi, (Ankara, 1985) 2. cilt s. 491

⁹ Aynı, s.68

müziklerinin başında eğlence müziği, dans müzikleri ve çocukların oyun müzikleri gelir. Paul Hindemith'in Üç Kuruşluk Opera adlı eseri çok iyi bir örnektir.

2.6. Serializm (dizgeselcilik)

12 tonun seri perde düzeninde, kompozisyonda baştan sona kullanılmasından dolayı bu teknik serializm olarak adlandırılmıştır. 12 ton müziğini kapsadığı kadar 12' den daha az sesi içeren dizileri de kapsar. Fakat dizgesellik terimi A. Schoenberg'in 12 ton dizisini genişleten ve süreklilik gibi diğer müzikal gereçlere dizisel kontrol uygulayan yaklaşım için kullanılır. Bu yaklaşım, tekniklerin ve birçok bestecinin eserleri üzerindeki etkisiyle 20. yüzyılın en etkileyici müzikal gelişmesi olmuştur. Pierre Boulez ve Karlheinz Stockhausen dizgeselcilik akımının önemli bestecileridir.

2.7. Pointilizm (müziksel notacılık)

Anton Webern' in öz ve yalın anlatımı kısa eserleri müzikte yeni bir akımı başlatmış ve insanlara esin kaynağı olmuştur. Webern' in bazı eserleri bir dakika bile sürmez. Müziğin niteliği hiçbir zaman güçlü ve yüksek değildir.

Geliştirdiği tını ezgisi kavramında bir ezgiyi birbirini izleyen çalgılara bölerek, her birinin bir ya da iki nota çalmasını öngörür. Bu yöntem, müziksel notacılık (pointilizm) olarak da yorumlanmış ve ressamların aynı adlı tekniğine benzetilmiştir.¹⁰

¹⁰ Evin İlyasoğlu. *Zaman İçinde Müzik*. (İkinci basım. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s.218

İKİNCİ BÖLÜM

MODERN FLÜT

1. MODERN FLÜT

Flütün fiziksel devrimi 20. yüzyıldan itibaren müziğin her alana etki etmesiyle başlamıştır. Belki de bu etkinin en önemli faktörü kararlılık olup mekanik değişimlerin olmayışı Boehm sisteminin mükemmellik ve güvenilirliğinin ispatı için bir kanıttır. Müzik ile deneysel sürecin tavırları, flüt mekanizmasının dengeli bir duruma getirilmesine izin vermiştir. Bu nedenle besteciler bilinen değerlerle uğraşmışlar ve flüt için en uygun eserleri yaratmışlardır.

Diğer taraftan çalgıların tarihi ile müzik tarihi yaklaşık olarak bağlantılıdır. Öncelikle imal metoduyla başlayan mekanizasyon; daha sonraları flütün müziksel iş alanını etkilemesiyle devam etmiştir. Bu çağda her alanda olduğu gibi flüt yapım endüstrisinde de uluslar arası bir değişim vardır. İkinci olarak besteciler küçük ve farklı mikroboyutta paralel oluklarla ilgilenmişlerdir. Benzer olarak tonda ve tınıdaki müzikal ilgi, çoğunlukla flüt yapımcılarının bu konuya çok dikkat etmesi sonucu olmuştur. Her iki grup da bu konuya ekonomik olarak ilgi göstermiştir. Burada yapımcıların amacı; ürünlerin verimliliğini bir şekilde arttırmak olmuştur.

Aynı zamanda flüt performansı gelişmiştir. Tonların değişikliği ve kalitesi, vibrato önemli faktörler olmuşlardır.

Bu yüzyılda flüt elektronik medyaya dahil edilmiştir. 20. yüzyılın diğer açık gelişmesi; işçi sınıfının bölünmesi sonucu flüt bestecilerinde bir azalma meydana gelmesidir. Gerçekten de flüt bestecilerinin bir çoğunluğunun rolü 20. yüzyılda önemsiz olmuştur. Aynı düzeyde Philippe Gaubert bestecilere göre daha çok flüt çalan, öğretmen ve orkestra şefi olarak saygı görmüştür.

Sadece Avant- Garde devriminde flüt çalanlar her türlü önemli alanda kendi çalgıları için yazmaya başlamışlardır. Bu çaba ihtiyaçtan kaynaklanmıştır. Çünkü yeni teknik, çalgı bilgisini gerektirmiştir.

Flüt müziğinin tarihçesi 5 bölüme ayrılmıştır. Bunlar sırayla; dans, kuş taklidi, ses taklidi, gürültü elemanları ve elektrondur.

18. yüzyılda dans elemanları müziksel kompozisyonda egemen olmuş olup ton renginin önemi azaltmıştır. Gerçekten de benzer alanlardaki çalgılar nispeten birbirlerinin yerine konulabilir olmuştur. Solo sırasında flüt, obua, lavta ya da keman olması önemini yitirmiştir. Tını önemsizliği klasik dönemde de devam etmiştir.

Flüt tarihinin ikinci evresinde romantik çağ müziği gibi flüt müziği de biraz bağımsız olmuştur. Flüt edebiyatı çoğunlukla uyarılma parçalarını içermiştir. Tekniğin daha iyi gösterilmesi beklenmiştir. Fakat ilk Boehm Flütü'nün yetersizliklerinden dolayı teknik yeterli ölçüde kullanılamamıştır. Yüzyılın ortasında Boehm Flüt'ün gelişmesiyle bestecilerin ihtiyaç duyduğu teknikler için uygun bir ortam doğmuştur. 19. yüzyılda flüt eserlerinde kuş sesini taklit etmek için daha çok süsleme kullanılmıştır. 19. yüzyılın son çeyreğinde flüt üçüncü evresine girmiştir. Flüt kuş sesini taklit etmekten insan sesini taklit etmeye doğru gelişmiştir. Öncelikli hedef, flüt alanında tamamıyla türdeş tonların üretimini sağlamaktır. Bununla amaç bir sesi bir çok pozisyondan elde edip, bazı teknik sorunları kolaylaştırıp sürekliliği arttırmaktır.

Modern flüt, modern çağın bir ürünü olduğundan beri kompozisyonun önemi ve performansının dijital teknik olarak gösterilmesi çok mantıksız görülmüştür. Gerçekten de bu genelinde bir paradoks değildir. Çünkü öncelikle Boehm Flütü'nün teknik rahatlığının bir yenilik olma özelliğinin önünü kesmiştir. Besteciler fiziksel yeteneğin dışında, çalıcının esere parmaklarıyla, üfleme teknikleriyle, anlık katkılar yapmasını istemiştir. Böylece flüt daha bağımsız bir kimlik edinmiş ve etkileyici geniş bir edebiyatı olmuştur.¹¹

¹¹ Nancy Toff. *The Flute Book , A complete Guide for Students and Performers* (New York: Oxford University Press, 1996) s.255, 257

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

20. YÜZYILDA FLÜT REPERTUARINDA ÖNEMLİ BESTECİLER VE ESERLER

1. 20. YÜZYILDA FLÜT REPERTUARINDA ÖNEMLİ BESTECİLER VE ESERLERİ

1.1. Fransa

Modern flüt okulu yaklaşık olarak 18. yüzyılın ortalarında Fransa'da doğmuştur. Fransa'da birçok köklü değişim olmuş, bu da Fransa müzik çevresini etkilemiştir. 19. yüzyılın başlarında Rossini, Bellini ve Donizetti operaları Paris müzik sahnesinde önemli yer edinmiştir. Almancanın etkisiyle, özellikle Wagner müziği orta yüzyılda önemli yer edinmiştir. Müzik demokratik toplum aktivitesi olmuş, tiyatro ve konser sayısı düzenli bir şekilde artmış, aynı şekilde müzik eğitimi de yaygınlaşmıştır. Amatörler ve virtüözler arasındaki fark çok iyi tanımlanmıştır. Müzik eleştirisi, değişen bu toplumun kazandığı deneyimlerle daha da gelişmiştir.

Flüt için çok önemli olan tını konusunda bolca araştırma yapılmıştır. Üflemeli çalgı yapımcıları araştırmada aktif rol oynayıp, doğru tını için çalıcılarla iş birliği yapmışlardır.

1.1.1. Claude Achille Debussy (1862-1918)

Debussy yaşayan tüm müzisyenler arasında en maceracı ve orijinal olan kişi olmuştur. Debussy kendi stili içersinde en hünerli bestecidir. Her çeşit ses ve enstrüman için müzik yapıp, atalarının geleneksel uygulamalarından radikal bir şekilde ayrılmıştır. Bach'tan Brahms'a ya da Rameu'dan Rimsky Korsakov'a, Debussy müziği her çeşit sanatçı grubunda sürekli bir yere sahip olmuştur. Debussy stiline çekici etkisi batı dünyasında baştan başa hızlı bir şekilde yayılmıştır. Fransa'nın Almanya ve Avusturya'nın yerini almasını sağlamıştır.

Debussy'nin etkisi sadece coğrafi boyutta kalmayıp, düşünce tarzı, melodi, akorları, ve ton renkleri de her türlü müzik yapıtını etkilemiştir. Debussy batı müziğini dünyanın geri kalanına açmıştır. Endonezya "Gamelan" larından etkilenmiş ve ara sıra Afro-Amerikan ragtime müziğini kullanmıştır. Öğrendiği bu egzotik müzikler, müziğinin Avrupa'da yayılmasına, özgür giriş ve çıkışına, sadece etki değil aynı zamanda değer kazanmasına yardım etmiştir.

Debussy müziğinin bütün ayrıntıları onun eserlerinin içeriğine bağlıdır. Bu ayrıntılar bizi bütüne götürür. Detaylar gerçekten çok ilginçtir, onlar üzerindeki düzenli bir çalışma bizi büyüleyip bütünü anlamamızı sağlar. Debussy'nin müzikal düşünce biçimlerinin gelişmesinde müzikal olmayan şiirsel düşüncelerin önemini yok saymak yanlış olur.

Debussy'nin iyi, şık ses özelliği, çok geniş ifade ve hareket alanı sağlamaktadır. Müzikal düşüncelerini, simetrik modeller ve yapılar üzerinde oldukça zayıflatmış, yönetilebilir hareket ve bu şekilde oldukça belirsiz sesli düzen hissini ortaya çıkarmayı başarmıştır. Bu ses ilişkisinin belirsizlikleri sonucunda ritm, cümle, dinamik, vurgu ve ton rengi, ses hareketine doğrudan serbest bir şekilde geçmiştir. Böylece müzikal fikirler daha özgür işlenmiştir.¹²

Syrinx (Çobanın Flütü) adlı eser, 1912 yılında Gabriel Mourey'in Psyché adlı oyunu için raslantısal olarak yazılmıştır. Flüt için 20. yüzyılda yazılan ilk solo eserdir. Syrinx adı altında 1927'de yayımlanmıştır. Solo flüt repertuarında önemli bir yeri vardır. Ton renkleri önemlidir. Eser uzun bir kadans, rapsodik bir doğaçlama gibi gözükse de notalar rastgele değildir. İlk cümle, birbiriyle alakalı fakat zıt iki düşünceden oluşur. İkinci cümlede tema tekrarlanır ve gelişir. Tema dalga efekti düşüncesiyle yazılmıştır. Yine tekrarlanır fakat bir alt oktavda, yumuşak, daha hızlı ve dramatik bir yapıya sahiptir. Sonra farklı yeni bir tema gelişir, orta bölüme zıt olan bu cümle sonunda pürüzsüzce ilk tempo ve ilk temaya taşınır. İlk temayı ikincisi izler, daha tiz ve forte seslerle, sıkıştırarak zirveye ulaşır. İlk tema üçlü çok inişlere ve evreyi tamamlamaya dönmektedir. Sonuçta tam ton derecesinde kaybolmakta ve sessizliğe doğru gitmektedir. Tam kalıp klasik modeli; "A, A, B, A" yı göstermektedir. Fakat bu birimler asimetriktir.

¹² André Hodeir. *Since Debussy, A view of Contemporary Music*, (Newyork:Da Capo Press, 1975) s.2, 6

Solo olmasına karşın kullanılan sesler akorların duyulabilen sesleridir. Kırık akor izlenimi yaratılmıştır. Bu yüzden armoni; Debussy'nin bu eserine ritm kadar lezzet katmıştır. Melodi ritmi kontrlu gibi özel, anlaşılır ve karmaşık olmaktadır. Bu ritm kulak zarı üzerinde tıkanıp, anlamsız , anlaşılmaz olmaktadır. İlk yükselen evre tekrarlı atışları doğrulamakta bunu sadece ritmi aşmak için yapmaktadır. Üçüncü evredeki tekrarlı atışların, hızlandırılması temayı yenilemekte, daha sonra ritmi elastik yapmakta ve sonradan da daha önce onaltılık üçleme olan değerleri sekizlik üçleme yapmaktadır. Toplam etki baştan çıkarıcı, yeterince yumuşak ve canlı olmuştur.¹³

Şekil- 1 1. tema (A)

Şekil- 2 A temasının bir alt oktavda tekrarı

Şekil- 3 2. tema (B)

¹³ Aynı s.7, 12

1.1.2. Gabriel Faure (1845-1924)

20. yüzyıl Fransız müziğinde çığır açmış bir bestecidir. Karakteristik özelliklerini anlatmak gerekirse; melodi asla kendini tekrar etmez ve asla büyük bir zıtlık oluşturmaz. Aynı zamanda eşlikte de birbirine benzer iki ölçü yoktur, asla basit, yalın modelini yalnız bırakmaz. Tempo ne hızlı ne de yavaştır, fakat önemsiz, katkısız bir moderato değil, hafif bağlantı hareketleriyle sakin akışın bir birleşimidir. Kısacası bu aşırı bir incelik stilidir. Armoni, uyumsuzluklarla doludur, fakat arzu uyandırıcı, sıkıcı ya da eğlendirici değildir; tesadüfen, belki utandırıcı, kaçamaklı gibi görünür. Sırası değiştirilen yedinci akorlar, güçlü bir etki bırakmak için çok kısa süre devam ederler. Kök ilerlemelerinin hızı aşırı derecede çeşitlidir ve nadiren yavaştır. Kendine özgü armonik ilerleme tarzı ile diğerlerinden farklıdır. Bas Faure müziğinin önemli unsurlarından biridir. Faure'nin baslarındaki her bir atlama ve her bir yön değişimi çok şaşırtıcıdır. Bas duyulmalıdır, melodiye destek olmalı, onu tamamlamalıdır. Faure'nin müziği basit fakat incelik ve bilgi gerektiren bir müziktir.

Fantazi Op. 79 adlı eser 1898 yılında bestelenmiştir. Eserin ilk bölümünde birbirine zıt iki tema yer alır. İlk tema paralel inişlerle başlar, bu paralel inişler aynı fikri *crescendo** yardımıyla zirvede tekrarlanmasıyla sonuçlanır. Modülasyonlar dikkat çekicidir. Varyasyonize edilmiş fikir kendini ikinci temaya bırakır. İkinci tema tamamlayıcı unsur niteliğini taşır. Birinci tema yine gelir, bu defa tam bir varyasyon olarak karşımızdadır. Bölüm tonik akoruyla biter. İkinci bölüm Scherzo niteliğindedir. Kromatik dizilerin sıklıkla kullanıldığı bu bölüm de iki temadan oluşur, bu iki tema birbirine zıttır. Aynı müzik düşüncesi paralel iniş ve çıkışlar ve varyantları ile tekrarlanır. İkinci tema daha dramatik bir yapıya sahiptir. İki temanın arasında köprü özelliği taşıyan cümleler kullanılmıştır. Eserin finalinden önce coda niteliğinde geniş bir cümle ile eser biter.¹⁴

¹⁴ Raymond Meylan. *The Flute*, (North America : Amadeus Press Portland, 1988) s.120, 122
*Crescendo birbirini izleyen notalarda sesin giderek yükseleceği anlamına gelir.

1.1.3. Philippe Gaubert (1879- 1941)

Fransız flüt virtüözü olan besteci aynı zamanda şeflik yönüyle de tanınır. Gaubert kendisi için söylenen “flüt çalmak için doğmuş” ve “flütten insan sesine en yakın, şarkı söyler gibi sesler çıkarıyor” şeklindeki kritiklerle hep gurur duymuştur. Taffanel’le flüt çalışmış, sonra bir yarışmada birincilik kazanmış ve Paris Opera Orkestrası’nda yerini almıştır. Paris’in birçok ünlü salonunda konserler vermiştir. Aynı dönemde Paris Konservatuvarı’nda armoni ve kompozisyon çalışmalarını sürdürmüştür. 1905’ te Roma Ödülü Yarışmasında ikincilik ödülü almıştır. 1919’da Paris Konservatuvarı’nda flüt hocalığına başlamış ve Paris Operası’nın Sanat Direktörü olmuştur. 1923 yılına kadar flüt hocalığını ve bu görevini sürdürmüştür. Gaubert’in sanatsal kariyeri Fransız Gramofon kayıt şirketi için yapmış olduğu kayıtlar sayesinde sürmüştür. Flüt için birçok eseri vardır. Bu eserlerde içe işleyen melodiler, olgun bir legato kontrolü gerektiren pasajlar, virtüözite gerektiren artikülasyonlar fikri ona hocası Taffanel’den mirastır.

Nocturne et Allegro Scherzando adlı eser, 1906 yılında yazılmıştır. Besteci bu eseri hocası Taffanel’e ithaf etmiştir. Andante temposundaki Nocturne piyanonun eseri hazırlayan sakin girişle başlar. Aynı sakinlikte ifadeci bir dille flüt bu bölümün temasını seslendirir. İlk temanın değişik tonlarda sergilenmesinden sonra zirveye daha heyecanla varılır; zirvenin bitimi ise tekrar ağırlaşarak bir ölçülük kadansimsı üçlemelerle süslenir. Bu kadansimsı ölçüden sonra tema, bir üst oktavda girişteki aynı sakinlikte tekrarlanır ve sona eriyor hissi verir, ancak piyanonun iki ölçülük bağlantısı sonucunda eser, flütün kadanstakini anımsatan üçlemeleriyle sona erer.

Allegro Scherzando bölümü piyanonun bir oyunu andıran şakacı girişle *pianissimo* başlar. Bu bölümün karakteri ritmik öğelerle güçlenir. Köşeli ritmlerin bölüme kattığı esprili hava bölüm sonuna kadar kendini hissettirir. Bu canlı tema nefessiz olduğundan epey virtüözite gerektiren bir yapıdadır. Eserin zirvesini hazırlayan onaltılık kimi legato pasajlar bestecinin stilini yansıtır. Onaltılıktan sonra gelen ani *piano* nüanslarda baştaki tema kendini sıkça hatırlatır. Bu şakacı temanın içinde kısa bir *appassionato* melodi kendini gösterir. Bu melodi daha ağır bir yapıda olmasına karşın eserin genel havasını bozmadan kendini yine ilk canlı temaya bırakır. Eser, ilk bölümdeki nocturne’ü oluşturan motiflerle ilk temayı codaya bağlar. Coda bölümü oldukça hızlı ve gösterişli pasajlardan oluşan bir final niteliğindedir.

1.1.4. Francis Poulenc (1899-1963)

Fransız piyanist ve besteci Balines müziğini ve cazı sever.. Farkında olmadan parçalar halinde onları taklit eder. Sıradanlıktan nefret eder. Tek bir cümlesi anlaşılması güç olsa da bütün olarak stili kimseye benzemez. Coşkulu ve alaycı bir müzik anlayışı vardır. Fransız Altılıları'ndandır. Fransız Altılıları "Les Six" diye anılan bu gruba adını 1920 yılında Paris'li Henri Collet, Rus Beşleri'nden esinlenerek takmıştır. Poulenc'le beraber bu grubu oluşturan diğer besteciler ise; G.Auric, A.Honegger, G. Tailleferre, L. Durey, D. Milhaud' dur. Bu grup Post-izlenimcidir. Amaçları gerçekçi olmaktır. Gerçeği sade ve çarpıcı biçimde yansıtabilmek için atonal etki uyandıran akorlar kullanmışlardır. Bu gerçekçiliği sunarken acı, sert ve bayağı konular seçerler.

Poulenc'in çalışmalarında Stravinsky etkisi göze çarpar. Ancak daha akıcıdır. Poulenc Altılıların diğerlerine oranla daha klasikçi bir tarza sahiptir. Diatonik bir armoni kullanmış, yumuşak ve nazik bir üsluba ulaşmak arzusundadır.

Flüt ve Piyano Sonatı' nın bölümleri " Allegro malinconico, Cantilena, Presto giocoso" dur.

Poulenc Flüt-Piyano sonatını 1956'da Sprague Coolidge Vakfı'nın siparişi üstüne yazmıştır. Üflemeli çalgılar için bestelediği son üç sonatından biri olan bu eser, üç bölümden oluşmaktadır. 1. Bölüm, çabuk ve hülyalı tempoda flütün trillerle, biraz da heyecanlı arpejlerle duyurduğu temayla başlar ve piyanoyla bir diyalog oluşur. Ezgi, birkaç kez aşırıya kaçarak canlanmak ister gibi yükselirse de her kez tema egemen olur. Bu canlı, ama huzursuz melankoli, orta bölümde daha pastoral bir anlatıma ulaşır; ancak bu da flütün trilli çıkışlarıyla değişir ve sonda heyecanlı tema huzura kavuşur. 2. Bölüm, duygulu bir aşk şarkısı, romans benzeri zarif bir ezgidir. Flütün uzun soluklu cümlesiyle yansıyan bu ezgi, daha sonra solo çalgının birkaç sert çıkışıyla bozulursa da bir crescendodan sonra yine yumuşar, duygulu romansa dönüşür. 3. Bölüm çok hızlı ve sevinçli tempoda, tiz çıkışlarla başlar, şakrak seslerle önceki duygusallığı gidermeye çalışır gibidir. Arada yine, bulutlar arasından süzülür gibi, önceki bölümlerden motifler belirir. Sonat enerjik bir finalle sona erer.¹⁵

¹⁵ İrkin Aktüze. **Müziği Okumak**, (Birinci basım, İstanbul: Pan yayıncılık, 2003) 4. cilt s. 1710

1.1.5. Jaques Ibert (1890-1962)

Faure'nin öğrencisidir. Konuşur gibi yazdığı eserleri, kimi zaman şakacı bir dille öne çıkar. Çoğu zaman akılcı fakat sevimlilikte yarattığı eserlerinde, tüm sistemleri kabul edip bunlar arasında bağ kurmuştur. Debussy, Poulenc'in renklerini eserlerine yansıtmıştır.

Flüt Konçertosu' nun bölümleri; "Allegro- Andante- Allegro scherzando" dur. Eser 1932- 33 yılları arasında yazılmıştır.

Teknik açıdan son derece zor olan bu konçerto karmaşık fakat yoğun duygu dokusu ile ilk dinlendiği andan itibaren insanı büyüleyen bir eserdir. Orkestranın kromatik çıkışıyla başlayan eserin, daha ilk ölçüsünden ne kadar zor olduğu görülmektedir. 1. bölüm iki zıt temadan oluşur. İlki ritmik, ikincisi ise lirik bir temadır. 20. yüzyılın flüt üstündeki teknik beklentileri bu eserde açıkça ortadadır. 2. bölüm duygulu ve sakin bir şekilde sunulur. Armoninin ince örgüsü eserin ikinci bölümünü son derece lirik hale getirir. Majör, minör çatışmaları yavaş yavaş eseri zirveye götürür, fakat sonra fırtına sonrası sessizlik gibi müzik önceki dinginliğine kavuşur. Flütün, kemanla diyalogu son derece basit bir anlatıma sahip olmasına karşın oldukça etkileyicidir. 3. bölüm çok hızlı bir Scherzo'dur. Teknik olarak flütün tüm özelliklerini gösteren bir bölümdür. Eserin sonundaki kadans çalması oldukça güç bir kadanstır.

Şekil- 4 1. bölüm, 1. tema

Şekil- 5 2.tema

Şekil- 6 3. bölüm, kadans

1.1.6. Edgard Varése (1885- 1965)

Fransız besteci çağdaşları arasında en radikal olanıdır. Varése'nin Birinci Dünya Savaşından önceki yapıtları savaş zamanında kaybolmuştur. Varése'nin şansı, dehası ve Paris'te olmasıydı. 12 yaşında opera yazması onun dahiliğinin bir kanıtıdır. (1897) 19 yaşında (1904) mühendislik yerine müzikte kariyer yapmaya karar verir. Fakat buna rağmen bilim ve teknoloji müziğinin şeklini etkilemiştir. 1916 yılında başlayan yenilikçi akımdan haberdardır. Ama kendisinin onlardan farklı bir yolu olduğu görülmüştür. Zaten 1955 yılında Amerika'ya giderek yeni müzikle ilgili çalışmalar yapmıştır.

Varése, Debussy kadar kontrpuana dikkat etmemiştir. Bu anlayışla özellikle ona yakın olan tüm modernistlerden farklı olmuştur. Diğer taraftan melodik çizgilerin akorlarını ve renklerini önemsiz görmemiştir. Varése yeni tiz seslerini üretmek için ortaya çıkarılmış düzensizlikleri kullanmıştır. Bu sesler konuşma ritminde düzenlendiğinde doğrudan yüksek enerjisinin ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Ses birleşimlerinde geleneksel çeşitleme ve gelişme olayından kaçınır. Melodik içeriği, kendini yineleyen notalar grubuna indirger. İkili ve üçlü nota grupları, değişik ritmik kalıplar içinde üst üste yinelenirken disonant akorların salkımları oluşur. Armonisel içeriğin akor oluşumuyla ya da geleneksel anlamdaki yürüyüş ile alakası yoktur. Bu tür müzikte en önemli öğeler, çalgı renkleri, ses gürlüğü, vurgu ve ses dokusudur.¹⁶

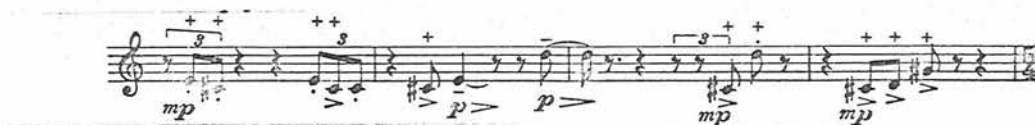
¹⁶ Evin İlyasoğlu. *Zaman içinde Müzik*, (İkinci basım, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s .251

Density 21.5 platinin yoğunluğunu tarif etmede kullanılan bir kelimedir. Platinin yoğunluğu aşağı yukarı 21.5 gr/cm. dir.

Solo flüt için eserler besteleyen Barrere, platin flütünü kullanmak ister. Varése'de bu yüzden ona bu eseri yazar. Bu eser 1936'da tamamlanmıştır. Aynı yıl Newyork' taki Carnegie Hall' da Barrere tarafından icra edilmiştir. Bu flüt bu eser sayesinde ilk defa kullanılmıştır. Bu eser iki müzik fikrinden yola çıkarak yaratılmıştır. Birincisi, şeytanca yükselen melodinin kromatik bir biçimde çıkışı, ikincisi, birinciye zıt, çekiç efekti ile zenginleştirilmiş, gerilimli bir temadır. Sonra bu gelişir ve aynı temanın değişik bir varyasyonu olur. Notasyonda ilginç teknikler kullanılmıştır. Notalar üzerindeki + işaretleri çekiç efektini yansıtır. İcra edilmesi zor bir eserdir.

Şekil- 7 1.tema

Şekil- 8 Çekiç efektli 2.tema

Şekil- 9 Gelişen tema

1.1.7. Arthur Honegger (1892 – 1955)

İsviçreli bir ailenin çocuğu olarak Fransa'da doğmuştur. Paris Konservatuvarı'nda kompozisyon derslerini Vincent d'Indy ve Charles Marie Widor'dan, keman derslerini André Caplet'den, kontrpuan ve füg derslerini Gédalge'den almıştır. Fransız Altılıları'nın kurucularından olarak anılır. Le Roi David (1921) adlı oratoryosu en ünlü eseri olarak bilinir. Bu eser onu diğer Altılı üyelerinden ayırıcı özellikler taşır. Honegger'in tüm çalışmalarında ritmik dili ve armonisinin farklılığına rağmen Romantizm etkisi görülür. İki önemli senfonik şiirinde (Pasific 231 – Rugby) gelecekçilik (futurism) akımının özellikleri görülür.

Danse De La Chèvre adlı Honegger'in solo flüt için olan bu eserinde Debussy'nin izleri görülür. Konu olarak keçinin zıtlaşmasını anlatır. Bu sırada iki temanın zıtlıkları göze çarpar. Naturel tonlarda yazılmıştır ve virtüözitenin sınırlarını zorlayan bir yapıya sahiptir. Eser artık dörtlülerle ağır ve *piano* başlar, bu müzik fikri çeşitlemelerle tekrarlanarak girişi oluşturur. Sonra ikinci temanın hazırlığı niteliğinde uzaktan bir tema yankılanır. Giriş bölümünden sonra dans motifi hızlı bir temayla karşımıza çıkar. Dans motifinde kısa sesler ve noktalı sesler (staccatolar) ve köşeli ritmik yapı göze çarpar. Ardından dans bölümündeki müzikal fikir bu kez daha ağır ve daha lirik bir anlatımla yinelenir. Son olarak temalar ardarda sunularak bir coda oluşturur.

Şekil- 10 Giriş teması

Şekil- 11 Dans bölümü 1. tema

Şekil- 12 2. tema

1.1.8. Darius Milhaud (1892 – 1974)

Fransız Altılıları'nın önemli bestecilerindendir. Müzikal dramanın modern bir şekli olan "opera a la minute" ü ve aynı zamanda minyatür senfoniye ortaya çıkarmıştır. Israrlı bir biçimde politonaliteyi kullanan ilk bestecidir. "La creation du monde" isimli balesi blues ve jazz'ın klasik müzik edebiyatındaki ilk kullanım şeklidir. Bu bağlamda Gershwin'den de önce davranmıştır. Melodileri o anki ruh haline bağlı olarak nostaljik bir duyarlılığa ya da canlı ritmlere sahiptir. Enstrümanlar için yazdığı eserleri çok karmaşık ve zor olduğu halde modern virtüöz tekniklerinin sınırları içindedir. Eserlerinden bir çoğunu yeniden düzenlemiştir.

Flüt Piyano Sonatini 1922 yılında bestelenmiştir. Eserin bölümleri; "Tendre – Souple – Clair" dir. Milhaud bu sonatini Fransız flütçü Louis Fleury için bestelemiştir. İlk bölüm orta tempoda 4/8 lik ölçü sayısı ile bestelenmiştir. Bu bölüm tonal değildir. Pek çok kromatik dizi ve ritmik örgüler yer almaktadır. Piyano partisi girişten ikinci temaya kadar tamamen aynıdır. Flüt partisi ise aynı melodiyi paralel yürüyüşle ikinci temaya taşır. İkinci tema ritmik ve melodik olarak ilk temaya tamamen aykırı özellikler taşır. Bölüm içinde sık sık ağırlaşma ve tempoya tekrar dönüşler söz konusudur. Bu iki tema bölüm içinde ton değişimleriyle çeşitlenerek sergilenmiştir. Kontrapuntal ara işlemler birinci bölüm boyunca ilginçliği devam ettirmektedir.

İkinci bölümde armonik ve ritmik düşünce ön plana geçmiştir. Bölüm yine belirli bir tonaliteye sahip değildir. Temayı ilk kez piyano sergiler ardından flüt partisi aynı temayı yarım ses (bir küçük 2'li) tizleştirerek tekrarlar. Piyano partisindeki ritmsel örgü birinci ve son zamanlarda gelen aksanlarla flütün sergilediği ikinci temayı güçlendirir. Zira bu temanın melodik yapısı çok da ilginç değildir. Birinci tema armonisiyle ikinci tema ritmik yapısıyla dikkat çeker. İkinci temanın tekrarından sonra birinci tema flüt ve piyano arasında kanonik bir

yapıyla tekrar edilir. Bu bölümün finalinde ise ikinci tema farklı bir modülasyonla tekrar sergilenir ve bölüm biter.

Üçüncü bölümde ise eserin genel havasından sıyrılan Milhaud sağlam ve karakteristik bir final yapar. Diğer iki bölüme oranla daha dinamik ve hızlı, dikkat çekici bir son bölüm özelliği taşır. Kromatik yürüyüşler ve sık nüans değişimleri yapıyı sağlamlaştırmak için kullandığı öğelerden bazılarıdır.

1.1.9. Henri Dutilleux (1916-)

1916 yılında doğan Fransız besteci: Debussy, Ravel, Roussel ve Honegger gibi bestecilerin geleneksel üsluplarına bağlı kalmıştır. Ancak Dutilleux hiçbir akımın içinde yer almaksızın kendi stilinde daha özerk bir yapıya sahiptir. Geleneksel ve klasik kabul ettiği formları sıklıkla kullanmıştır. Paris Konservatuvarı'nı bitirmiş ve Fransız müziğine bağlı kalmıştır. En önemli dört eseri; Piyano sonatı (1948), Le Laub ve Anouilh ve Neveux (1952) baleleridir.

Sonatin formundaki eseri her ikisi de Fransız ve aynı yıl doğan Pierre Sancan ile Henri Dutilleux yine aynı yıl Paris Konservatuvarı'nın bitirme sınavı için bestelemişlerdir. 1943 yılında bestelenen bu iki eser de 1946 yılında seslendirilmiştir. Üç bölümden oluşan eserin bölümleri birbirine attacca ile bağlanır. Seçenek sunulmayan mecburi kadanslar ağır bölümün habercisidir. Esnek ölçü sayısı ve modal gizemlilik girişteki ilk ölçülerde duyulmaktadır. Sıradanlığın dışında yalın bir anlatım gözlenmektedir. Sadece kişisel fikirlerini sunmayan Dutilleux, Debussy başta olmak üzere kimi bestecilerden etkilenmiştir. Zengin kadanslarla flütün doğal ses sistemini gösterir. İlk bölümde piyano partisi sade bir anlatımla ünisonla girer ardından flüt sanki yokmuşçasına *pianissimo* esere katılır. Temayı flüt sergiledikten sonra modülasyonlar başlar. Ardından piyano partisi temayı hatırlatıcı bir yol izler. Mecburi kadanslar ikinci bölümü başlatır; ağır ve ifadeli bir anlatımla süslenen bu bölüm piyanonun senkoplarıyla zenginleşir. Bu sakin melodi yükselişlerle zirveye tırmanır ve final bölümüne geçişi sağlar. Son bölüm diğer bölümlere oranla daha canlı ve gösterişli bir yapıya sahiptir. Sık sık tritonlar ve arabesk etkisi uyandıran motifler kullanan Dutilleux özellikle bu yönüyle Debussy'nin soyundan olduğunu kanıtlar. Bu sonatinin flüt edebiyatında önem taşımasına şaşırılmamak gerekmektedir; çünkü gerek ses zenginliği gerekse gösterişli

melodileri ve virtüözitesiyle pek çok solo flütçünün repertuvarlarını süsleyen ve yarışmalarda zorunlu tutulan önemli bir eserdir.

Şekil- 13 Arabesk figürlü mecburi kadans

Şekil- 14 Flütün ses perdesinin kullanıldığı bir başka mecburi kadans

1.1.10 Pierre Sancan (1916 -)

Fransız besteci aynı zamanda orkestra şefliği ve hocalığı ile de anılır. Paris Konservatuvarı'ndan mezun olmuş; Henri Busser ile kompozisyon, Ives Nat ile piyano, Jean Gallon ile füg, Jean Eastyle ile kontrpuan, Charles Münch ve Roger Désormière ile şeflik eğitimini tamamlamıştır. İlk birincilik ödülünü okulun beşinci sınıfında bestecilik alanında kazanmıştır. 1943 yılında ise Légende d'Icare adlı kantatıyla Roma'da ikinci kez birincilik ödülü almıştır. 1956 – 1985 yılları arasında Paris Konservatuvarı'nda piyano hocalığı yapmıştır. Sancan'ın çağdaş Fransız müziğindeki kariyerinde piyanistliğinin ve uzun yıllar yaptığı hocalığının etkisi çok büyüktür. Eserlerinin arasında en önemlileri Commedia dell'arte, Reflet, Les fourmis baleleri, Légende d'Icare adlı kantatı ve Yaylı Çalgılar Orkestrası için senfonisidir. Sancan stiline, çağdaş Fransız okulunun çizgisini sürdürmüş; izlenimsel müzik fikrine çağdaş kompozisyon tekniklerini eklemiştir. Eserleri üstün tecrübe gerektiren yanlar içermekte ve Flüt sonatini hariç hemen hemen her eserinde ölçüler arayışlarla devam edip her seferinde yeniden keşfediliyormuş hissi uyandırmaktadır. Flüt sonatininin bu sınıflandırmanın dışında kalmasının sebebi Sancan'ın bu eseri besteciliğinin

henüz ilk yıllarında mezuniyet eseri olarak bestelemesi; henüz yetkin bestecilik dönemine denk düşmemesidir.

Sonatin 1943 yılında yazılmıştır. Sancan'ın bu sonatini tek bölümden oluşur ancak eserin içinde tempo değişimleri olarak da adlandırabileceğimiz üç periyod bulunmaktadır. Eserin giriş teması Lennox Berkeley'in sonatini anımsatır. Sonra kurbağa dili tekniğini (flutter- toguing) kullanarak çekici bir hava yaratır. Piyano partisi nefis dokunuşları içerir. Girişteki arpi anımsatan dokunuşlar flütün melodisine uygun modülasyonlarla devam eder. Ara bölüme kadar sık sık ağırlaşmalar ve tempoya dönüşler içinde ilk tema tekrarlanır. Ara bölüm Andante espressivo'dur. Bu periyotta iki enstrüman arasında karmaşık ve sembolik bir anlatım vardır. Bu anlatım post- Ravel'imsi bir anlatımdır. Fakat Sancan'ın farklı bir ifadesi vardır. Bu bölüm uzun bir mecburi kadansla hızlı periyoda bağlanır. Hızlı periyod içinde besteci sıklıkla flüt partisinde kromatik örgüler kullanmıştır. Eserin finalinde besteci melodiyi pek çok oktavda flütte tekrarlamış ve heyecanı zirveye taşıyarak iki enstrümanda da *fortissimo* bir bitiriş yapar.

Caplet ve Ibert gibi basit ancak seçkin estetik duygular içeren bu eser baştan sona eğlenceli ve nefes kesicidir. Onun besteciliğinde küçük formda bir başyapıt olarak adlandırılır.

Şekil- 15 1. tema

Şekil- 16 Kurbağa dilli pasaj

Şekil- 17 Mecburi kadans

1.1.11 Eugene Bozza (1905 - 1991)

Fransız besteci tahta nefesliler için yazdığı oda müziği eserleriyle ünlenmiştir. Bunun dışında pek çok opera, bale, senfonik ve koral çalışmaları vardır. Fakat oda müziği eserleriyle adını duyurmuştur. Başarılı besteci ilk ödülünü keman (1924) ikinci ödülünü şeflik (1930), üçüncü ödülünü ise bestecilik dalında almıştır. Paul Griffiths'in New Grove' da çıkan makalesinde, Griffiths Bozza için şöyle der: "melodik akıcılık, zarif yapı ve enstrümantal kabiliyet için sürekli, duyarlı bir kaygı"

İmage adlı eser solo flüt için yazılmıştır. Eser arpejlerle başlar ve giriş improvizasyon karakterinde çalınmalıdır. İlk tema scherzando karakterinde yazılmıştır. İkinci zamana konulan aksanlar müziğin karakteri açısından çok önemlidir. Kromatik kullanımlar oldukça fazladır. Eserin solo flüt için yazılmış olması çalıcının bütün eseri özgürce yorumlamasını sağlamıştır. Bir çok yerde küçük kadanslar kullanılmıştır. Bu kadansların sebebi teknik zorluklar olabilir. Çünkü besteci bu konuda oldukça hassastır. İkinci tema birinci temanın aksine daha ağır ve improvizasyon karakterindedir. Besteci sıklıkla forte, pianoyu arka arkaya kullanarak eko fikrini kullanmıştır. Eser birinci temanın tekrarı ile son bulur.

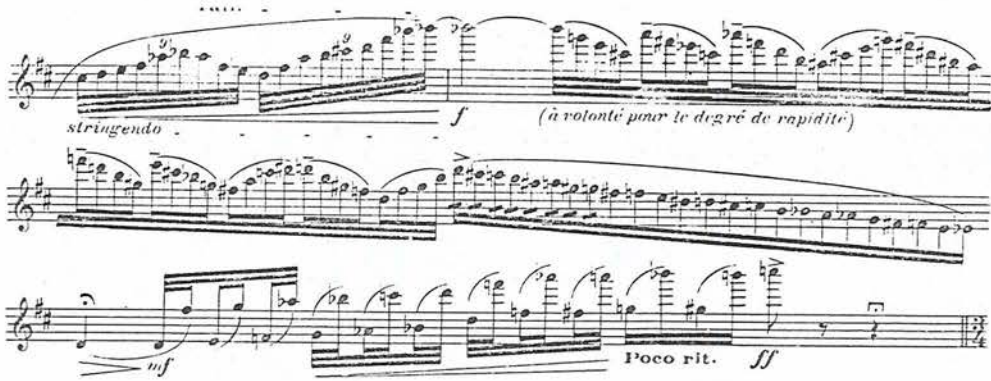
Şekil- 18 İmage giriş

Şekil- 19 1. tema

Şekil- 20 2. tema

Şekil- 21 Zorunlu kadans örneği

1.1.12. Andre Jolivet (1905-1974)

Fransız besteci 12 ton tekniğini kurallara uymadan kullanmış, 1935 yılında yazdığı Mana adlı eseriyle Messiaen'ı etkilemiştir. Daniel-Lesur ve Yves Baudrier'le beraber La Jeune France (Genç Fransa) grubunu kurmuştur. Jolivet, hümanizmi; çağdaş düşünceleri fazla soyutlaştırmadan canlandırmaya çalışan, aşırı deneysenciliğe karşı olan bu grubun içinde çok önemli eserler yazmıştır. II. Dünya savaşı sırasında stilini daha anlaşılır hale getirmiş ve yeni

bir döneme girmiştir. Eskiye oranla daha kesin bir anlatımla yazarken, armoni, ritm ve melodiyi sentezlemiş, çalgılamayı önemli hale getirmiştir. 1949'da yazdığı Flüt Konçertosu'yla müziğin sadece belli ve kesin duyguları değil dünyanın sınırsız ruhsallığını da yansıttığını anlatmaya çalışır.

Flüt Konçertosu “Andante cantabile, Allegro scherzando- Largo- Allegro risoluto”

Flütü daha çok ilkel sesler elde etmek için kullanan, atonal, modal ve bu ikisinin sentezi gibi üç bestecilik dönemi geçiren Jolivet'in üç bölümlü konçertosu, onun son döneminin ilginç bir örneğidir. 1950'de ilk kez ünlü flütist Jean Pierre Rampal (1922- 2000) tarafından yorumlanan konçerto, her ikisi de ağır- çabuk kısımları içeren iki bölümden oluşur gibidir. Andante cantabile tempoda başlayan 1. bölüm solo flütle girse de, orkestra hemen buna katılır. Tüm tema, başlangıcından itibaren derin bir melankoliyi yansıtır. Girişte az kullanılan yaylı çalgılar pizzicato ritimli eşlikle yetinir ve flüte özgürlük sağlar. Ancak şakacı tavırla hızlanan (Allegro scherzando) kısımda, çok ritmik dans biçimi diyalogla ve belirgin şiddetle yansıyan yaylı çalgılar egemen olur ve mekanik hareket altında hem solist, hem orkestra yenilmiş gibidir. Bölüm flütün virtüöz anlatımıyla ve aynı değerdeki eşlikle sona erer.

Çok kısa olan ikinci bölüm Largo tempoda, klasik stilde bir anlatım içinde, sakin ve berrak orkestra girişi ile başlar. Flüt ise önce solist değil de, sanki yardımcı görevini üstlenirmiş gibidir; uzun soluklu ezgisini düşünceli bir tavırla duyurur.

Bağlı olarak giren üçüncü bölümle gerilim hemen artar. Allegro risoluto tempodaki finalde bu düşünceli hava kaybolmuş, iki karşıt gibi görünen flüt ve orkestranın oldukça düşmanca havadaki diyalogu eseri sona ulaştırmıştır.

Tüm müzیکçilere zor anlar yaşatan, ancak yine de flüte şarkısını duyurma olanağını sağlayan bu konçerto hakkında ünlü Fransız müzik eleştirmeni Antoine Goléa (1906) Şöyle demiş: “Jolivet'nin bu eserinde şiddet yumuşaklığa, güç ve tutku çekiciliğe yenik düşüyor. Tabii solo çalgı, yapısı gereği bir dereceye kadar içtenlikli, özel ve sevimli çehrelerini vurgulayabiliyor ve Jolivet de, yerinde bir görüşle, flütü tüm orkestra ile karşı karşıya getirmiyor. Yalnızca yaylı çalgılar flütle- bazen lirik, bazen keskin, sert ve kaprisli- diyaloga giriyor”¹⁷

¹⁷ İrkin Aktüze. *Müziği Okumak*, (Birinci basım, İstanbul: Pan Yayıncılık, 2003)3. cilt s.1178

1.1.13. Oliver Messiaen (1908- 1992)

Messiaen batı müziği tekniğinin dışına çıkarak evrensel niteliği olan eserler yazmayı başaran ilk batılı bestecidir. Fransız besteci aynı zamanda bir filozoftu. 20. yüzyılı neredeyse baştan sona yaşamış olan bu besteci, bu yüzyılda çıkan bütün akımları ve müzik tarihini çok iyi biliyordu. Araştırmacı bir ruha sahipti. Uzak Doğu sanatlarını incelemiştir. Yapıtlarında Gregoryen, Hint ve Yunan müzik formlarını, ritmlerini ve ezgi renklerini kullanmıştır. Böylece kendi stilini yaratmıştır. Armonide Jean Gallon ve Noel Gallon'u örnek almıştır. Messiaen'in teknikleri ritimlerle dolu, güzel duygular uyandıran bir müziktir. 1950'li yıllardaki eserlerinin tümü kuş seslerine dayalıdır. Kuş seslerini dinleyip onları notaya dökmüştür. Kuşlar için şöyle der Messiaen; "Kuşlar arasında, dağlarda, tarlalarda, ağaçlarda müziğin unutulmuş yüzünü görebilirsiniz. Ağaçta şaşırtıcı bir mantık vardır, insanda da bilinmeyen sırlar vardır. İnsan yaradılışını düşünerek, model olarak kuşları aldım. Eğer sembol istiyorsanız, gelin kuşların sembol bakımından ne kadar özgür olduğunu göstereyim. Biz yürürüz onlar uçar, biz savaşırsınız onlar şarkı söyler, onlar için savaş ötüşleriyle birbirini yenmektir. Dünya düzenine duyduğum hayranlığa rağmen kuşların ötüşlerine, özgür şarkılarına, ritmlerine rağmen birinin insan müziği bulabileceğinden şüpheliyim."¹⁸

1960'larda kuş sesleri başka öğelerle karışır; Bloklar halindeki salkım notalar, simetrik yerleştirildiğinden heterefonik bir doku oluşur.* Diziselliği, aritmetik bir seriden seçtiği süreleri peşpeşe dizerek, ritm ögesine uygular.¹⁹

Müzik Messiaen'a göre devingen değil durgundur. Ana fikir gelişmeye uğramadan, süslenerek çoğalır. Bu yüzden ritmik öğeler önemlidir.

La Merle Noir (Kara Kuş) 1952 yılında yazılmıştır. Adından anlaşılacağı üzere kuş seslerini duyurur besteci. Eserin zaman donanımı yoktur. Eser piyanonun derinden, adeta homurtusuyla başlar. Piyano bir ölçülük bu girişten sonra susar, flüt girer. Fantezi gibi çalınması istenen bu bölüm kuşun şarkısıdır. Ani nüans değişiklikleri verilmek istenen fikri destekler. Kurbağa dilinin kullanıldığı bu bölüm, geniş aralıklar dolayısıyla teknik olarak zor

¹⁸ André Hodeir. *Since Debussy ,A view of Comtemporany Music.* (Birinci basım. New York: Da Capo Press, 1961) s.110, 117

¹⁹ Evin İlyasoğlu. *Zaman içinde Müzik,* (İkinci basım, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s.264

*Heterefoni; tek sesli ezgilerde, ana ezginin her notasını ona uyumlu bir notayla destekleme yöntemidir.

bir pasajdır. Flütün *ppp*'lu kromatik çıkışı ile bu bölüm sona erer. Piyano yeni bir tema ile başlar. Flüt tekrar eder, piyano değişen basla eşlik eder. Bu diyalog ilk temanın tekrarına kadar sürer. İkinci temanın tekranı bu defa kanon şeklindedir. İkinci temanın sonunda yeni bir yapıyla karşılaşırız Bu bölümde tam bir kuş ordusuyla karşılaşmış hissi yaratılır. Flüt ilk temanın, piyano ikinci temanın ritmik özelliklerini taşıyan bir düet yaparlar. Besteci iki temayı aynı anda kullanarak müziğe kalabalık hissini verir. Son söz flütündür. Eserin bu bölümü, zaman donanımı olmadığından eşlikle çalınması zordur. Aralıkların büyüklüğü ve sürekli değişen arızalar eseri teknik açıdan zorlaştırır. Dikkat ve teknik yeterlilik gerektirir.

The musical score for 'Le Merle Noir' 1. tema is presented in two systems. The top system shows the Flute (FLUTE) and Piano (PIANO) parts. The Flute part is marked 'Modéré' and 'Un peu vif, avec fantaisie'. The Piano part is marked 'pp' and 'Modéré'. The Flute part has a 'Red.' marking at the end. The bottom system continues the Flute part with dynamic markings 'f', 'ff', 'p', 'ff', and 'f'. The Piano part has a '2(pour 2 p)' marking. The score includes performance instructions like 's(pour 8 p)' and '2(pour 2 p)'.

Şekil- 22 Le Merle Noir 1. tema

The musical score for 'Le Merle Noir' 2. tema is presented in two systems. The top system shows the Flute part marked 'Presque lent, tendre' and the Piano part marked 'p'. The Flute part has a 'mf' marking. The bottom system continues the Flute part with a 'p' marking. The Piano part has a 'p' marking.

Şekil- 23 2. tema

The musical score for 'Le Merle Noir' 1. ve 2. temanın özelliklerine sahip yeni yapı is presented in two systems. The top system shows the Flute part marked 'f' and 'Vir'. The Piano part is marked 'f'. The Flute part has a 'mf' marking. The bottom system continues the Flute part with a 'f' marking. The Piano part has a 'f' marking.

Şekil- 24 1. ve 2. temanın özelliklerine sahip yeni yapı

1.1.14. Pierre Boulez (1925-)

Fransız besteci aynı zamanda bir şeftir. Paris Konservatuvarı'nda Messiaen'la çalışan Boulez, Arnold Schoenberg' in 12 ses dizisi tekniği, Stravinski ve Messiaen'ın ritim buluşları Webern'in tını düzeni gibi çağdaş müziğın çeşitli bulgularını ilk olarak birleştirmeyi başarmıştır.

1955' te ilk kez rastlamsal yöntemi dener. 1958'de de elektronik sesleri kullanmaya başlar. Messiaen' in ritim hesaplarından etkilenen Boulez, müziği yalnız müzik sınırlarında değil, bir felsefe ürünü olarak görür. Boulez genç yaşlarından başlayarak dizileşme yönteminde tümele gitmiştir. Bu durumda yalnız ses yüksekliğinin dizileşmesi değil, ritim, ses gürlüğü, ses rengi gibi diğer öğelerinde dizileşmesi söz konusudur.²⁰

Orkestra şefi olarak değerini Bahar Ayını ile ortaya koymuştur. Flüt ve piyano için bir sonatin yazmıştır. İlk olarak Jean Pierre Rampal'dan eseri yorumlamasını istemiş fakat Rampal tarafından bu teklif reddedilmiştir. Bu sonatin Boulez'in basılmış ilk eserlerindedir. 1954 yılında Darmstad'ta Severino Gazzelloni tarafından yapılan prömiyerinden sonra tanınmaya başlayan bu eserin yapısı; çizgisel ve melodiktir. Eserin formu Schonberg'in Chamber Senfonisi model alınarak oluşturulmuştur. Pointilizmi Anton Webern'i hatırlatır. Yavaş melodileri Debussy'nin geleneksel empresyonizmini yansıtır.

²⁰ Evin İlyasoğlu. **Zaman İçinde Müzik.** (İkinci basım. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s.265

1.2. İngiltere

İngiliz müziğinin en genel perspektifi, Henry Purcell'in zarif geleneksel müziği, Georg Friedrich Handel, Sir Edvard, Ralph Vaughan Williams'ın stilinden türeyen geleneksel halk müziği olmaktadır.

20. yüzyıl İngiliz flüt müziği öncekilerden çok az etkilenmiş fakat daha sonraki lirizm ve armoni bunu çok iyi telâfi etmiştir.²¹

Sir Arnold Bax (1883- 1953) saray bestecisidir. Krallık Müzik Akademisi'nde Tobias Matthay' den piyano, Frederick Corder' den kompozisyon öğrenen besteci 7 senfoni; keman ve çello için konçertolar, senfonik şiirler; viyola ve orkestra için, piyano ve orkestra için çeşitli parçalar; bale ve oda müzikleri; piyano sonatları; pek çok şarkı bestelemiştir. Bestecinin çalışmaları, örneğin flüt, viyola ve harp için Elegiac Trio eski Alman romantizmini, Elgar ve Debussy stilini ustalıkla yaklaşımıyla birleştirmiştir.

Sir Arthur Bliss' in (1891- 1975) akıl hocaları arasında Vaughan Williams ve Gustav Holst gösterilmiş, İngiliz Müziğini şok eden biri olarak görülmüştür. Kendisi Stravinsky'nin yaptığı gibi mükemmel orkestrasyonu parçalara ayırmıştır. Flüt için solo çalışması Conversation (Konuşma) olmuştur. Sir Eugene Goossens'in flüt çalışmalarını orta yüzyılda Rochester ve Cincinnati orkestraları ve obuacı Leon Goossens'in kardeşi ile idare etmiştir. Bu sürede çalışmaları Bax ve Walton'unkilere eşit olarak görüldü. Onlar flütü çeşitli oda müziği kombinasyonlarında kullanmışlardı. O da "Five Impressions of a Holiday", flüt, çello ve piyano, "Pastorale and Harlequinade", flüt, obua, keman ve piyano için yazdı.

Gordon Jacob, (1895-) Charles Stanford ve Herbert Howells ile I. Dünya Savaşından sonra Royal Müzik Akademisi'nde birlikte çalışmıştır. Jacob, pikoloyu (piccolo)* solo olarak kullanan bestecilerden olmuştur.

²¹ Nancy Toff. **The Flute Book , A complete Guide for Students and Performers** (New York: Oxford University Press, 1996) s.264, 266

* Pikolo (piccolo) Küçük flüt demektir. Sesi flütten bir oktav üstte duyulur.

Sir Lennox Berkeley (1903-) 1927' den 1932'ye kadar Nadia Boulanger'in öğrencisi olmuş, Royal Müzik Akademisi'nde yıllarca eğitim almıştır. Francis Poulenc'in arkadaşı olup W. Amadeus Mozart, Frédéric Chopin, Gabriel Faure ve Maurice Ravel'den, Edward Elgar, Vaughan Williams ve Gustav Holst'un gösterdiği milli geleneğinden daha çok etkilenmiştir. Klasik müzik öğelerini büyük bir incelikle kullanmıştır. 1960'lardan başlayarak 12 ton tekniğiyle atonal eserlerde karamsar bir hava vardır. Berkeley'in flüt çalışmaları Sonat (1940), Konçerto (1952) ve flüt, keman, çello ve klavye için Konçertino (1955) dur.

Benjamin Britten, (1913- 1976) müzikte (Henry Purcell gibi) İngiliz geçmişi ile zamanının (Stravinski ve Bartok gibi) Avrupalı bestecilerini birleştirme çabasındadır ve Richard Strauss ile Puccini kuşağından sonra opera türüne en çok katkıda bulunan bestecidir. Şarkıları ile korolu yapıtları özellikle dikkati çekmiştir. 1950'li ve 60'lı yıllarda ton duygusundan iyice uzaklaşan akımlara karşın tonaliteye bağlı kalmayı ilke edinir.²²

Tartışmasız yüzyılın en önemli İngiliz bestecisi olup flüt için yalnız bir eser yazmıştır.Bu eser; Gemini Varyasyonları op.72' dir. 1965 yılında Britten' nın Budapeşte' de tanıştığı Macar ikizleri Gabor ve Zoltan Jeney' in isteği üzerine yazılmıştır. Zoltan Kodály'ın "Epigrams" adlı eserinin bir teması üzerine yazdığı bu eser füg ve varyasyonlardan oluşmaktadır. Çok meşhur olmayan bu eser 1966 yılında Jeney Kardeşler tarafından kayıt edilmiştir.

Malcolm Arnold (1921-) Gordon Jacob'un öğrencisidir. Aynı zamanda iyi bir trompetçidir. Çekici tonları olan usta bir orkestracıdır. Flüt için iki konçertosu, sonatı, sonatini, ve bir çok oda müziği eseri vardır. Sonatininde çok yaygın bir teknik olan kurbağa dilini kullanmıştır. Bu eserin son bölümü Blues'a benzer.

Thae Musgrave (1928-) bayan bestecidir. Sir Lennox Berkeley gibi Nadia Boulanger ile çalışmıştır. İlk çalışmaları diyatoniktir, fakat 1955'ten sonra giderek kromatikleşmiş ve soyutlaşmıştır. İlk önemli enstrümantal çalışması olan flüt, obua, piyano triosu, ortodox dizi tekniğiyle yazılmıştır.

²² Evin İlyasoğlu. *Zaman içinde Müzik*, (İkinci basım, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s. 259

Richard Rodney Bennett (1936-) Berkeley ve Pierre Boulez'in öğrencisi olup bir çok tarzda beste yapmıştır. Webern gibi neoromantik serializmden caza ve Avant- Garde' a kadar her tarzda eseri vardır. 1954'te solo flüt için sonatin, 1965 yılında iki flüt için "Conversations" adlı bir eser yazmıştır.

1.3. Almanya

1.3.1. Arnold Schoenberg (1874 – 1951)

Avusturyalı besteci 20. yüzyıl müziğinde çok önemli bir bestecidir. Dizisellik ve 12 ton tekniğini yaratarak tonal anlayışı değiştirmiştir.

Dizisellik, bestecinin saptadığı nota serisini R, I, R-I teknikleriyle kullanmaktır. Bu dizideki nota sayısı en fazla oniki olabilir. Oniki ton tekniğinde ise bir nota, diğer on bir nota kullanılmadan tekrarlanmaz. Burada notalar "Perde Serisi" denilen yöntemle 0-11 arası sayılar alırlar. Amaç seslerin eşit olasılıklara sahip olması, kısaca hiçbirinin ötekenden üstün olmamasını sağlamaktır.²³

Dizi dört şekilde kullanılır: Anadizi (Prime Dizi), yatay çevrim (Retrograde), dikey çevrim (ayna- Inversion), dikey çevrimin yatay çevrimi (Retrograde- Inversion– ters yansıma) Eserin 12 sestten oluşan dizisinin çevrimleri ile eser boyunca sadece seçilen bu on iki sesi duyarız.²⁴

İlk yapıtlarında Romantik Dönemin etkilerini taşır. Müzik yazısı geliştikçe eserlerinin daha bilinçli ve konturpuan yönünden daha karmaşık olduğu görülür. Schoenberg'in o zamanın dışavurumcu ressamlarıyla olan ilişkisi (ve kendisinin aktif olarak resimle ilgilenmesi), onun tamamen atonal olan Pierrot lunaire (Deli Palyaço – Albert Giraud şiirleri) tipindeki eserler yaratmaya itmiştir.²⁵

İlk stili Brahms modeli, Antonin Dvorak tınısından oluşur. Özellikle 1. yaylı sazlar kuarteti* tamamen bu tanıma uymaktadır. Genel olarak bu dönemde Schoenberg'in yapmak istediği şey, disonansları yani kakışumlu sesleri tonal kotadan kurtarmak ve disonansları konsonans gibi duymaya çalışmaktır.²⁶ Daha sonra bu stili giderek değiştirmiştir. 4'lülerden kurulu armoniyi kullanmaya başlamıştır. Schoenberg müziğinin Alman modeline bağlı

²⁴ H. H. Stuckenschmidt. *Twentieth Century Music.* (Germany: George Weidenfeld, Nicolson Ltd., 1969) s.194

²⁵ <http://www.toroscan.com>

²⁶ Aynı, s. 198

* Kuartet (dördül) Dört solo çalgı yada dört solo ses için yazılmış eser anlamına gelir.

olduğunu söyler. Ve bunu 1931 Şubat ayında Ulusal Müzik başlıklı belgesinde şu ifadelerle açıklar;

“ Benim öğretmenlerim herşeyden önce Bach ve Mozart olmuştur. Onları da Beethoven, Brahms ve Wagner izler. Bach’tan öğrendiklerim: 1. Konturpuanlı düşünme; yani kendi kendine eşlik edebilen müzik yazma sanatı. 2. Her şeyi tek bir şeyden yaratmak ve şekilleri iç içe geçirebilme sanatı. 3. Ölçü parçalarının baskısından kurtulma. Mozart’tan öğrendiklerim: 1. Eş olmayan uzaklıkta cümle kuruluşları. 2. Değişik, yabancı (heterogen) karakterlerin tek bir tema içinde kaynaştırılması. 3. Yan temaları oluşturma sanatı. Beethoven’da öğrendiklerim: 1. Temaların ve Cümlelerin geliştirilmesi. 2. Varyasyon sanatı. 3. büyük cümlelerin kuruluşunda çeşitlilik. 4. Duruma göre, dinleyeni rahatsız etmeyecek kadar uzun ya da duygusuz ve kısa yazma sanatı. 5. Ritmik figürlerin kendi ölçü sahalalarına kayması. Wagner’den öğrendiklerim: 1. Temaların anlatım bakımından tarzını, gidişini değiştirme yeteneği ve bu amaca hizmet etmesi. 2. Tonaliteler ve akorlar arasındaki ilişki ve yakın uygunluk. 3. Temaların ve motiflerin karşıt tarzda unsurlarla kurulması ve böylece armonileri disonant bir etki yapacak şekilde elde etme olanağı. Brahms’tan öğrendiklerim: 1. Mozart’tan bilinçsizce kaptığım bazı şeyler: Özellikle cümlelerin genişletilip kısaltılması. 2. Formdaki plastik yapı: Berraklık ve açıklık gerektiğinde tasarruf etmemek; her formu sonuna kadar götürerek tamamlamak. 3. Cümle kuruluşunda sistem. 4. Tasarrufa karşın zenginliğe ulaşmak.”²⁷

Schoenberg müzik yazısındaki özgürlüğü güzel olan herşeyi taklit etmesine bağlar.

Flüt ve Piyano Sonatı Op. 26’ nın birinci bölümü esas tema orijinal formdadır (1 ve 42. ölçüler arsında). Ara tema inversion yani dikey çevrimdedir. Gelişmenin başlangıcında inversion’ un ilk üç ton ustalıklı kullanılmıştır (42 ve 82. ölçüler arasında). Çeşitli seslerden geçerek ilerleyen motif taklit edilir. Orijinal formdaki tema bir çok ses içinde hareket ederek tekrarlanır. Bu tekrarı geleneksel sonat formu modeli takip eder (82 ve 128. ölçüler arasında).

İkinci bölümde tekrar orijinal esas tema sergilenir fakat bu defa serinin dördüncü tonunda başlar, üçüncü tonunda biter (1 ve 61. ölçüler arasında). Serinin onuncu tonunda başlayan esas tema orijinal formunda tekrarlanır ve dokuzuncu tonda biter (61 ve 88. Ölçüler arasında). Trio bölümünde inversion bir çok ara tema ile sergilenir fakat yukarı doğru üçüncü majöre transpoze edilmiştir (88 ve 143. ölçüler arasında). Trionun gelişiminde üç tonlu motif ilk bölümün gelişmesindeki gibi ustalıklı kullanılmıştır (43 ve 240. ölçüler arasında). Esas tema tekrarlanır. 61. ölçü onuncu tonda başlar, orijinal dokuzuncu tonla biter.

²⁷ İrkin Aktüze. **Müziği Okumak.** (Birinci basım, İstanbul: Pan Yayıncılık, 2003) s. 2041, 2042

Üçüncü bölüm Esas tema Orijinal fonksiyonlardadır, fakat iki ara dokuma seslerinde sıralanır. (1 ve 34. ölçüler arasında) ara temanın başlangıç tonu inversionun onuncu tonudur. Tema dokuzuncu tonla tamamlanır. Bununla birlikte giriş tritona transpoze edilir. (34 ve 82. ölçüler arasında) İversion orijinal haliyle tekrarlanır ve bölüm biter.

Dördüncü bölüm; tema orijinal dizide sunulur. Başlangıcı taklit edilen sesler takip eder. (1 ve 78. ölçüler arasında) tema retrograde inversionda tekrarlanır ve bölüm biter.

A. Schoenberg, Flüt – Piyano sonatı Op. 26'nın Perde Serisi:

D# = 0	E = 1	F = 2	F# = 3	G = 4	G# = 5	A = 6	A# = 7	B = 8	C = 9	C# = 10	D = 11
D# = 0	G = 4	A = 6	B = 8	C# = 10	C = 9	A# = 7	D = 11	E = 1	F# = 3	G# = 5	G = 4

Matrisi: P0' a göre, bu matristeki heksakordal kombinatoryaller: I 11 RI 6

	I 0	I 4	I 6	I 8	I 10	I 9	I 7	I 11	I 1	I 3	I 5	I 4	
P 0	D# 0	G 4	A 6	B 8	C# 10	C 9	A# 7	D 11	E 1	F# 3	G# 5	G 4	R 0
P 8	B 8	D# 0	F 2	G 4	A 6	G# 5	F# 3	A# 7	C 9	D 11	E 1	D# 0	R 8
P 6	A 6	C# 10	D# 0	F 2	G 4	F# 3	E 1	G# 5	A# 7	C 9	D 11	C# 10	R 6
P 4	G 4	B 8	C# 10	D# 0	F 2	E 1	D 11	F# 3	G# 5	A# 7	C 9	B 8	R 4
P 2	F 2	A 6	B 8	C# 10	D# 0	D 11	C 9	E 1	F# 3	G# 5	A# 7	A 6	R 2
P 3	F# 3	A# 7	C 9	D 11	E 1	D# 0	C# 10	F 2	G 4	A 6	B 8	A# 7	R 3
P 5	G# 5	C 9	D 11	E 1	F# 3	F 2	D# 0	G 4	A 6	B 8	C# 10	C 9	R 5
P 1	E 1	G# 5	A# 7	C 9	D 11	C# 10	B 8	D# 0	F 2	G 4	A 6	G# 5	R 1
P 11	D 11	F# 3	G# 5	A# 7	C 9	B 8	A 6	C# 10	D# 0	F 2	G 4	F# 3	R 11
P 9	C 9	E 1	F# 3	G# 5	A# 7	A 6	G 4	B 8	C# 10	D# 0	F 2	E 1	R 9
P 7	A# 7	D 11	E 1	F# 3	G# 5	G 4	F 2	A 6	B 8	C# 10	D# 0	D 11	R 7
P 8	B 8	D# 0	F 2	G 4	A 6	G# 5	F# 3	A# 7	C 9	D 11	E 1	D# 0	R 8
	RI 0	RI 4	RI 6	RI 8	RI 10	RI 9	RI 7	RI 11	RI 1	RI 3	RI 5	RI 4	

Şekil- 25 Matris ve perde serisi²⁸

²⁸ <http://www.basmacioğlu.com>, www.toroscan.com/matrix.php

1.3.2. Paul Hindemith (1895- 1963)

20. yüzyıl flüt müziğinde oldukça göze çarpan Alman bestecidir. Hindemith'in önemli flüt eserleri; solo flüt için yazılmış "Acht Stücke" (sekiz parça), flüt ve yaylılar için "Abendkonzert no. 2", flüt, obua ve yaylı çalgılar için yazılan "Spielmusik" tir. Hindemith Gebrauchsmusik (İşlevsel Müzik) akımının öncü bestecilerindendir. Max Reger gibi kromatik alanı genişletmiş, bunu büyük kontrpuantal geleneği içinde yapmıştır. 1927'lerde müzik stili değişmeye başlamıştır. Müziğini karakterize etmek için özenli ses stiline yönelmiştir. Hindemith işlevsel müziğin gereği olarak, halk içinde bestecinin rolünü kesin olarak formüle etmiş, besteci ve sanatçı arasındaki ilişkinin önemini vurgulamıştır. Çocuklar ve gençler için müzikler yazmıştır. Gebrauchsmusik idealinin kurulmasıyla, stilinin kolaylaşmış ve tam düşündüğü ses özelliğini bulmasına yardım etmiştir. Bu anlaşılabilirlik sadece solo ve oda müziği eserlerinde değil en değerli bestelerinde de olmuştur. Hindemith yeni ses sistemleri formüle etmeye, bu şekilde ifade etme derecesini tamamıyla sağlamaya çalışmıştır. Temel görüş; işitsel ve psikolojik sınıflandırma ile sınırlandırılan bireysel aralıkların, armonik sistemle örtüşmesini sağlamaktır.²⁹

Flüt, Piyano Sonatı 1936 yılında yazılmıştır. Bu sonat, bitonallığın kullanılması ve aralıkların sıralı düzeniyle, Hindemith'in kompozisyon görüşünü doğrulamaktadır. Birinci bölüm iki tema arasındaki zıt çeşitlemelerden oluşur. İki temada ilk önce piyanoda sergilenir. İkinci ve üçüncü bölüm birinci bölümün tam aksine dans ritmindedir. Bu dans ritmi ikinci bölümde yavaş, üçüncü bölümde hızlıdır. Bu bölümde flüt teknik ustalık isteyen temayı sergilerken, piyano ritmik öğeleriyle müziğe sürükleyici bir özellik katar. Dördüncü bölüm marş temposunda yazılmıştır. Temayı piyano sergilerken flüt ifadelerin özgürleştiği çeşitlemelerle temayı süsler.

²⁹ Eric Salzman. *Twentieth Century Music*. (Üçüncü basım. USA: Prentice Hall, 1988) s. 63, 65

1.3.3. Harold Genzmer (1909-)

Hindemith ile kompozisyon çalışmıştır. Eserlerinde şaşkınlık yoktur. İlk eserleri lirik ve açık şekilde yapılandırmıştır. Buna örnek olarak iki sonatını ve flüt viyola ve arp için olan triosunu verebiliriz. 1954'ten sonra çalışmaları daha tahrik edici ritmselliğe sahiptir. Örneğin iki flüt için sonatı, iki tahta üflemeli ve yaylılar için Divertimento giocoso ve flüt, keman için divertimentosu.³⁰

1.3.4. Hans Warner Henze (1926-)

Heidelberg Enstitüsünde Wolfgang Fortner ile kilise müziği üstüne geleneksel kontrpuan çalışmıştır. Öğrenciliğinde flüt için yazdığı iki eser flüt, piyano ve yaylılar için "Kammerkonzert" ve flüt, piyano için sonatınadır. Fakat bu eserler pek bilinmemektedir. Müziği Hindemith, Stravinsky'nin neoklasizmini, ritimleri ise Bela Bartok'unkini anımsatır. Flüt için yazmış olduğu bu küçük eserler ileride Henze'nin daha sonraki avant-garde tekniği, kişisel geniş aralıklarının ve tamamıyla konuşmacı armonisinin işaretlerini veren eserlerdir.³¹

1.3.5. Boris Blacher (1903- 1975)'ın kariyeri 20. yüzyıl müzik tarihine açık değişiklikleri yansıtmıştır. İlk çalışmalarında Satie ve Milhaud'nun cazının, Stravinsky'nin ritmlerinin etkisi görülür. 1940'a kadar tonal sonraki çalışmaları ise 12 ton ve serializm tekniğiyle yazılmıştır. Flüt ve piyano için Lirik Duo, flüt, obua, ve yaylı trio için kentet, flüt, keman ve yaylılar için yazdığı Dialog adlı eser bestecinin flüt eserleridir.

³⁰ Nancy Toff. *The Flute Book, A complete Guide for Students and Performers* (New York: Oxford University Press, 1996) s.266

³¹ Aynı, s.267

1.4. Batı Avrupa'daki Diğer Besteciler

1.4.1. Frank Martin (1890- 1974)

İsviçreli besteci Cenevre Konservatuvarı'nda Joseph Lauber'le çalıştı. Önceleri Fransız ve Alman müzik geleneğine bağlı kaldı. Daha sonra tonal ve atonal sistemle 12 ton tekniğini kaynaştıran, kendine özgü yapıtlar verdi. Flüt ve piyano için yazdığı Balad lirik ve melodik yapısıyla tam bir konser parçasıdır.

1.4.2. Carl Nielsen (1865- 1931)

Flüt için eser yazan, Danimarkalı tek önemli bestecidir. Nielsen'in müziği klasik yapıyla çağdaş kromatizmin kombinasyonudur. Ton renklerini kullanır, Flüt Konçertosu bunun tipik örneğidir. Teknik olarak çok zor olan bu eseri yazarken Kopenhag Nefesli Beşli'sinin flütçüsünden etkilenmiştir.

1.4.3. Alfredo Casella (1883-1947)

İtalyan besteci Paris Konservatuvarı'nda eğitim almıştır. Debussy, Strauss, Mahler, Bartok ve Ruslardan etkilenmiştir. Dekoratif müzik tarzında bir çok beste yapmıştır. Casella flüt için 2 parça yazmıştır. Bunlar "Barcarolle et Scherzo (1903) ve Sicilienne et Burlesque (1914)'tir.

1.5. Doğu Avrupa

İlginç flüt eserlerinin birçoğu Doğu Avrupa'dan çıkmıştır. Doğu Avrupa'da önemli iki besteci olan Bartok ve Kodály'nin bazı eserleri sonradan flüte uyarlanmıştır. Örneğin Paul Arma Bartok'un "Fifteen Hungarian Peasant Songs" adlı piyano eserini, flüt ve piyano için iki eser halinde düzenlemiştir. Bunlar "Three Popular Hungarian Songs" ve "Suite Paysanne Hongroise" dir.

1.5.1. Erno Dohnanyi (1877- 1960)

Macar besteci Dohnanyi; döneminin en önemli piyano virtüözlerindendir. Piyanist olarak geliştirdiği parmak egzersizleriyle parmakların belirli bir zaman çerçevesinde daha etkili gelişmesini sağlamıştır. Dohnanyi piyano eğitimi felsefesiyle yepyeni bir akımın öncüsü olmuştur. Besteci olarak macar halk ezgilerini kullandığı eserleri ile ünlenmiştir. Dohnanyi flüt ve piyano için Aria, solo flüt için Passacaglia adlı eserleri yazmıştır.

1.5.2. Georg Enescu (1881- 1955)

Romanya'lı besteci, aynı zamanda kemancı ve şefir. Romanya'nın en önemli bestecilerindendir. Modern Romen Müziği'nin doğuşunu sağlamıştır. Romantizmle renklendirilmiş bir klasiktir ve aynı zamanda Romen Müziğinin geleneklerini sürdürmüştür. Ritimsel öğelerini Romen Folklorundan alan sanatçı, geleneksel müziğin kullanılışında orijinalliği yakalamıştır. Flüt için Cantabile et Presto alı eseri en çok icra edilen eseridir. Cantabile bölümünde şiirsel anlatımı ile mistik bir hava yaratan besteci, ikinci bölüm presto'da bu mistik havayı hızlanan tempo içerisinde de sürdürür.

1.5.3. Bouslav Martinu (1890- 1959)

Çek besteci Paris'te Roussel'in öğrencisi olmuş, onun klasik felsefesinden yararlanmıştı. Prag Filarmonide kemancılık yapmış, sonra Paris, Birleşmiş Milletler, İsviçre ve Fransa'da hayatını devam ettirmiştir. Müziği Debussy tınısı ile birlikte Çek geleneğini içermektedir. 1929'dan sonra yazdığı eserleri çok etkilendiği Corelli ve Vivaldi'nin Konçerto Grosso'sunu neoklasik bakış açısına adapte ederek yazmıştır. Bu tarzda yazdığı eserlere flüt, keman ve klavsen için "Promenedas" (1939), flüt ve keman için konçerto (1936) dahildir. Amerikan eserleri ise tam tersi şiirsel bir yapıya sahiptir. Örneğin Madrigal Sonat (1942), flüt,piyano sonatı (1945) ve flüt, çello ve piyano için triosu verilebilir.³²

1.5.4. Sergei Prokofiev (1891-1953)

Rus asıllı bir bestecidir. Genç Rus Okulu'nda Stravinsky gibi kişisel ve dinamik yapıyla seçilen bir bestecidir. Bestecilik verilerini daha oniki yaşındayken opera, senfoni ve piyano parçalarıyla ortaya koyunca ailesi onu St. Ptersburg Konservatuarı'na göndermiştir. Eğitimini tamamladıktan sonra Debussy, Strauss ve diğer çağdaş batılı bestecilerle ilgilenmiştir. Rus kaynaklarında besteciden 20. yüzyıl klasiği diye bahsedilir. Sovyet Bestecilik Okulları'nın kurucularındandır. 1918'de politik nedenlerden dolayı Rusya'yı terk eder ve 1933'teki birkaç ziyaretinin dışında 1936'ya dek yaşadığı bölgeyi hiç görmemiştir. Kuşkusuz ki bu onsekiz yıllık süre içerisinde devrimci bir besteci olarak yokluk çekmiştir.

Bestecinin ilk dönem yapıtları, 1917 devrimine hazırlanan ülkenin koşullarını yansıtırcasına kişisellikten uzak, yaldızsız ve dobradır. Baleleri, Eisenstein'ın filmleri için müzikleri, piyano konçertoları ve senfonileriyle 20. yüzyılın ilk yarısını ikinci yarısına bağlayan köprü bestecilerden biridir. Prokofiev, Klasizme tutkundur. Bununla birlikte 20. yüzyılın en orijinal bestecilerinden biri olarak Sonat Formu'nun sınırlı alanında son derece rahat hareket etmesi şaşırtıcıdır. Bestecinin müzik tarihine kazandırdığı başlıca eserler; Üç Portakal'ın Aşkı Operası (1919), olağanüstü renkli orkestrasyonu ve dikkate değer esin gücüyle ortaya koyduğu canlı, özgün hatta eğlenceli ayrıntılarla önem kazanır. Klasik Senfonisi (1916-17) ise zarafet ve espriden doğan gerçek bir başyapıttır. Senfonik Süitleri, 7 Senfonisi, Konçertoları (5 piyano, 2 keman, 1 viyolonsel), Operaları (Simeon Kotko-1939,

³² Aynı, s.268

Savaş ve Barış-1942) 8 piyano sonatı, Aleksander Nevsky Kantatı, Teğmen Kije (1934) adlı film müziği, Külkedisi, çocuklar için Peter ve Kurt (1936), çeşitli oda müziği (dörtlüler, beşliler), şarkıları, dehasını açıklayan zenginliktedir. Bu deha, Rus müzik tarihinin birinci döneminin en uç noktasında yer alır. Disonansların kullanımında ölçülü olmaya özen gösteren Prokofiev, ezgisel canlılığı, heyecansal fakat abartısız anlatımıyla Scarlatti'yi düşündürür.

Prokofiev'in bestecilik yeteneği, ülke tarihinin ve kültürünün yaşadığı iki devrim ve yüzyılları arasında olmuştur. Müziği tüm bu olumsuzluklara rağmen yaşam sevinciyle doludur. Yaşadığı yerlerdeki izlenimlerini müziğine yansıtmıştır. Eserlerinde pentatonik diziler kullanmıştır. (Beş Melodi Op.35a 35b) Rus, Kazak, Yahudi folklor melodilerinden çok etkilenmiştir. Bu geleneksellik duygusunu kendisi şu şekilde tanımlamaktadır; "Benim yaşamımın en önemli amacı, kendi müzik dilimde orijinalliği yakalamaktır. Hiçbir zaman bir maske altında olmak istemiyorum, her zaman kendim olmak istiyorum."³³

Flüt Piyano Sonatı Op. 94 Prokofiev re majör tonundaki bu sonatı 1943-44 yılları arasında yazmıştır. Sonat, neşe ve coşkunun kusursuz bir birleşimidir ki, bu Prokofiev'in eserlerinde nadir olarak rastlanılan bir öğedir. Prokofiev Rus müziğinden etkilenerek sürgün edilmesi sırasında izlediği pek çok yolu yeniden keşfetmiştir. Bu sonat dört bölümden oluşur. Birinci bölüm - Moderato İkinci bölüm- Scherzo / Presto – Üçüncü bölüm – Andante – Dördüncü bölüm ise Allegro con brio'dur. Romantik girişli ilk bölüm ağır klasik formdadır; İkinci bölüm ise iki özel temanın çevresinde şekillenmiştir. Bu iki temaya bir üçüncü kısa sürpriz tema daha eklenir. İkinci ve Üçüncü bölümler Prokofiev'in senfonilerine benzeyen bir stilde yazılmıştır. İncelikle işlenmiş ritimler ve flüt için yüce armonik karakterler içerir. Üçüncü bölüm, özel bir bölümdür. Bu bölümde virtüöz hayallerle ve ışıklara ket vurulmamıştır. Son bölüm, Allegro con brio bir tema etrafında kurulur. Düz popüler Rus müziği parçası görünümündedir. Fakat besteci Çaykovski'nin yaptığı gibi sonat formundaki eseri başka enstrümana da (keman) uyarlamıştır.

Hayatında politik karışıklıkların yaşandığı bir dönemde bu sonatı yazdığı için bu esere "Sanırım zamansız ama hoş bir eser" yorumunu yapmıştır. Sonatın ilk seslendirilişi Aralık 1943'te Moskova'da yapılmıştır. Bundan bir yıl sonra da bestecinin arkadaşı olan ünlü kemancı David Oistrach ile bir araya gelmiş ve bu eseri kemana uyarlamışlardır. Oistrach bu eser için şöyle demiştir:

³³ İ.M. Nestieva. **Prokofiev İnsan ve Zaman**. (Moskova: Olay Müzik Yayınları, 1990) s. 2, 5, 21, 29

“flüt sonatını dinlediğimde kemanda çok iyi duyulabileceğini düşündüm ve bu düşüncemi Prokofiev’le paylaştım onun da sıcak bakmasıyla bu sonatı kemana beraber uyarladık” Flüt partisinin keman partisine çevriminde fazla değişiklik yapılmamış, yalnızca kemana özgü süslemeler konulmuş bu sayede esere ilginçlik kazandırılmıştır. Prokofiev bu sonat için ayrıca “bu sonatı klasik stilde, temiz ve şeffaf bir sonoriteyle istiyorum” demiştir. Sonatın büyük bölümü seçkin ve tatlı bir stilde Fransız Empresyonizminden izler sunar. Kuşkusuz bu bir rastlantı değildir. Çünkü Prokofiev bu eseri Fransız flütçü Georges Barrere’yi dinledikten sonra yazmıştır. Buna ilişkin diğer yorum ise şöyledir: 1943’te Sovyet Hükümeti, SSCB Senfoni Orkestrası’nı Naziler’den korumak için Ural Dağları’ndaki Perm’e tahliye etmiştir. Nazi işgaline karşı müzik ve performansları koruyabilmek için büyük bir kayıt projesi gerçekleştirir ve Prokofiev de bu projede yer alır. Oradayken uzun provaların aralarında müzisyenler zaman geçirmek için satranç oynarlar. Oyunları daha ilginç hale getirmek için genellikle sigarasına oynarlar. Bir gün Prokofiev, orkestrasının birinci flütçüsü Nikolai Kharkovski ile satranç oynarken her zamanki gibi sigara yerine kaybetmesi durumunda bir flüt sonatı yazacağı üzerine iddialaşır. Satranç oyununu kaybeder ve sonucunda muhteşem bir flüt sonatı doğar. Eserin prömiyerini iddiaya girdiği flütçü yapar ancak Prokofiev bu prömiyerdan sonra eseri hakkında hiç iyi şeyler düşünmez. Bu sebeple ünlü kemancı David Oistrach gelip eseri kemana uyarlamak istediğini söylediğinde Prokofiev ona bu eseri hayatı boyunca görmek istemediğini ve onunla ne isterse yapabileceğini söyler. Oistrach birkaç küçük değişiklik yaptıktan sonra eseri kemanla icra etmeye başlar ve insanların sonatın keman için yazıldığını sanmalarına neden olur. Bu eser Prokofiev’in ilk sonatına göre daha iyimser bir yapıdadır. Eser ekspozisyon tekrarlanana kadar neredeyse klasik sonat formuyla ayırt edilemeyecek kadar yakın bir formdadır. Çünkü bu yarım yüzyıldaki çağdaş eserlerin hiç birinde olmadığı kadar katı tonik ve dominantlar kullanılmıştır. Flüt prömiyerinden bir yıldan az bir süre sonra keman versiyonu seslendirilmiştir.³⁴

Flüte

PROKOFIEV Op. 94
1942-1944

Moderato $\text{♩} = 80$

I

Şekil- 26 Prokofiev re majör sonat no:2 1. bölüm

³⁴ Vieri Bottazzini. *Andante Dergisi*.(8. sayı) s.60

II
Scherzo

Şekil- 27 2. bölüm, birinci tema

Şekil- 28 2. bölüm, ikinci tema

Şekil- 29 2. bölüm, süpriz üçüncü tema

Şekil- 30 Rus halk şarkısı temalı 4.bölüm

1.5.5. Jaromir Weinberger (1896-1967)

Çek asıllı amerikan besteci Schwanda operası en çok tanınan eseridir. Bu operasında besteci geleneksel çek tonları ile başka milletlerinkini birleştirmiştir. Bu operanın uvertüründe olağanüstü bir pikolo partisi vardır. Flüt için tek çalışması Sonatin'dir. (1941)

1.6. Amerika

Amerika 20. yüzyılda müziğin mekanik gelişimine ev sahipliği yapmıştır. Bu yüzden flüt için birçok beste yapılması için uygun bir yer olmuştur. Amerikan flüt müziğinin ilk eseri Boston Klasikçilerinden gelmiştir. Bunlardan Harvard mezunu Arthur Foote (1853-1937) 1923 yılında flüt ve yaylı sazlar için Night Piece adlı eseri yazmıştır. İkincisi ise Mrs. H.H. A. Beach olarak da tanınan Amy Marcy Cheney Beach' in (1867-1944), romantik stile benzer bir stille kendi teması üzerine yazdığı flüt ve yaylı kuartet için varyasyonlardır. Beach'in müziği genellikle gelişen, oldukça uzun ve ince bir füg bölümünden oluşur.

Lamar Stiringfield (1897-1959) aynı zamanda flütçüdür. Açık, geleneksel Amerikan dilini kullanır. Eserlerinde Apaçilerin folkloral materyallerini kullanmıştır.

William Grant Still; (1885-1978) 1963 yılında flüt, obua ve piyano için yazdığı Minyatürlerle hatırlanır. Bu eserin temelinde Amerikan halk şarkısı vardır.

Ruth Crawford Seeger (1901-1953) ise Amerikan folklorü ve müziğinin eğitimi almıştır. Kompozisyon çalışmalarını gelecekteki kocası Charles Seeger'le yapmıştır. Birçok halk şarkısını çocuklar için uyarlamış ve kayıtlarını yapmıştır. Eşliksiz flüt için yazdığı Diapodik Suit, tamamen başka bir renkte, teknik olarak zor, diğer eserleri gibi atonal ve düzensiz ritmik öğelerle yazılmıştır.

Charles Ives (1874-1954) aynı zamanda çok iyi bir orgçudur. Uzunca bir süre flüt için solo eser yazmamıştır. Fakat belirgin flüt figürlerini oda müziği çalışmalarında kullanmıştır. Bunlardan ilki, ikinci piyano sonatıdır. Besteci Thoreau'nun dördüncü bölümündeki flütün kısa obbligato pasajlarından etkilenmiş ve bunu kullanmıştır. Filozof Henry David Thoreu ateşli bir amatör flütçüdür.

Waillingford Riegger (1885- 1961) Juilliard mezunudur. Percy Goetschius'la kompozisyon çalışmıştır. E. Varése, C. Ives ve H. Cowell ile Newyork' da ultramodern müzik üstüne bir dernek kurmuşlardır. Riegger'in solo flüt için yazdığı süit, flüt repertuarında bir dönüm noktasıdır. Final bölümü tam otuzaltı notalık bir seriyle biter, birinci oktav do'dan dördüncü oktav do diyeze kadar bir seferde *staccato* (kesik kesik) onaltı nota çalınarak.

Sadece üçüncü oktav do tekrarlanır. Bu eser sadece virtüözler tarafından çalınabilecek türde bir eserdir.

Henry Brant (1913-) 1930'larda Riegger'in öğrencisi olmuş ve aynı geleneği sürdürmüştür. Aynı zamanda iyi bir flütist olan besteci flüt korosu için Melekler ve Şeytanlar adlı eseri yazmıştır. Flüt korosu için yazılan ilk eserdir. Bestecinin solo flüt için yazdığı "Temperamental Mobiles" adlı eserinde kurbağa dili ve glissandoyu kullanmıştır. Kurbağa dili; dilin "R" harfini çıkarmak için yarattığı titreşiminin, damağa doğru sürekli yapılmasıdır.

Walter Piston (1894-1976) Harvard okulunun ilk bestecisidir. Daha sonra Nadia Boulanger'nin öğrencisi olmuştur. Armoni, armonik analiz, kontrpuan ve orkestrasyon hakkında bir elkitabı yazmıştır. 1920'lerden sonra müziği neobarok görünüşünü sergilemektedir. Daha sonra 12 ton tekniğini kullanmıştır. Şüphesiz en popüler çalışması The Incredible Flutist balesi olmuştur. Georges Laurent'e ithafen yazdığı bir flüt sonatı vardır.

Virgil Thomson (1896-) Piston gibi Harvard 'da Boulenger ile çalışmıştır. Satie'nin açıklığına ve nüktesine adapte olup Amerikan milli geleneğini ilahi ve popüler melodilerinde kullanmıştır. Flüt çalışmaları pek bilinmemektedir. Flüt ve keman için bir serenadı, solo sonatı ve konçertosu vardır.

Elliot Carter (1908-) Ives'ın kendine özgü karmaşık fikirlerini, hem Stravinski' nin Yeni Klasik yöntemini hem de Copland'ın Amerikan karakterinde müzik düşüncesini özümseyen bir bestecidir. Dinleyicinin gündelik beğenisine hizmet etmeye, özgün bir çalışma düzenine girmek isteyen bir bestecidir. Carter'ın ilk çalışmaları, Yeni Klasik biçimde olsa da yeni bir armonik dilin ve ritmik yapının habercisidir. 1948'deki çello sonatı ile ölçülü modülasyon yöntemini geliştirmiştir. İlk sunulan temponun içinden çapraz ritmin gelişmesiyle yeni bir tempo üretilir. Dinleyici aynı anda yürüyen her iki tempoyu da belirgin bir şekilde duyabilir. Carter' ın üç Yaylı Çalgılar Kuartet'i Bartok ve Stravinski'den sonra bu alanda yazılmış en önemli yapıtlar olarak nitelenmiştir.³⁵ Hiç basılmamış bir flüt sonatı vardır.

Aarron Copland (1900-) Harvard'ta Boulenger'le çalışmıştır. Flüt için orijinal eseri yoktur. Fakat Anthony Dwyer bestecinin Vocalise'sini flüte uyarlamıştır.

³⁵ Evin İlyasoğlu. *Zaman içinde Müzik*, (İkinci basım, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995) s. 255

Bernard Rogers (1893-1968) Block ve Boulenger'le beraber çalışmış ve yıllarca Eastman kompozisyon bölümünün başkanlığını yapmıştır. Orkestrasyonda standart metin yazarı olmuş, orkestra eserlerinde Japon basma resimlerinden ilham almıştır. Rogers'ın Allegory adlı eseri alışılmamış bir enstrüman kombinasyonuna sahiptir. Bu eser iki flüt, marimba ve yaylı çalgılar için yazılmış ilk eserdir. Diğer çalışmaları; flüt ve yaylı çalgılar için Soliloquy (1922), flüt keman ve yaylı çalgılar için Fantasy (1937) ve flüt obua ve yaylı çalgılar için The Silver World (1950) adlı eserdir.

Alec Wilder (1907-1980) Honson'un öğrencisidir. Newyork caz sahnesinde aktif rol almıştır. Benny Goodman ve Tomy Dorsey Bando'larına eser düzenlemiştir. 1930'lardaki bir seri eseri cazda kullanılmayan bir enstrüman kombinasyonu içindir. Bu kombinasyon klavsen ve tahta nefesli çalgılardan oluşur. Flüt korusu için Suit yazmıştır.

Gail Kubik (1914- 1984) Rogers, Piston ve Leo Sowerby ile çalışmıştır. Müziği basit, işlevsel ve dramatiktir. Flüt ve piyano için Nocturne, flüt ve iki Klarinet için Küçük Süit yazmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AVANT- GARDE VE ELEKTRONİK MÜZİK

1. AVANT- GARDE

Flüt müziğinde önemli bir dönemdir. Kelime anlamı “Öncü” olan bu terim 20. yüzyılda bestecilerin değişik arayışlarını niteler. Bu terim altında besteciler değişik enstrüman kombinasyonlarını kullanarak, tınıda farklılıklar yaratmışlardır. Flüt üzerindeki etkisi farklı teknikler, flütün her olanağının kullanılmasıyla yaratılmıştır. Doğuşkan seslerin kullanımını artmış, dil teknikleri ile müzikal düşüncede ritmik canlılık yaratılmıştır. Açık perde kullanımının yarattığı olanaklarla glissando sıkça kullanılmıştır. Flüt dilindeki bu değişiklikler doğal ve sentetik seslerin yaratılmasını sağlamıştır. Alanı genişleyen bu dil sayesinde yaratılan eser sayısı çoğalmıştır.

1.1. Istvan Matuz (1947-)

Macar besteci aynı zamanda çok ünlü bir flüt profesörüdür. 1970 yılında Budapeşte Ferenc Liszt Müzik Akademisinden mezun olmuştur. Aynı yıl Zoltan Benkö ile Boulez'in flüt sonatının Macaristan prömiyerini yapmıştır. Flütte yeni kullanılmaya başlanan nefesi hiç kesmeden çalma tekniğini sıkça kullanır.

Sakura, Sakura adlı eserinde flütü ağızlık olamadan kullanır. Böylelikle Japonya'da kiraz ağaçlarının çiçek açmasını anlatan bu şarkıda, flüt Japon çalgısı shakuhatchinin sesini taklit eder.. Ana pozisyonda, sağdan ya da soldan üflenerek çalındığında tını değişir. *Introduction* (giriş) ve *ostinato* (inatçı) bölüm parmaklarla dokunularak *flageolet*(flajole) üçüncü oktav mi diyez ve re seslerini vererek çalınır ve sonra normal mi diyez ve re .flageolet (doğuşkan ses) seslerin sık kullanımını tınıyı değiştirir. Bu farklılıklar müziğin lezzetini de değiştirir. Matuz bu eserinde flütü böyle kullanarak bizlere bir Japon şarkısı söyler. Flütün değişik kullanımlarını eserlerine yansıtan besteci şimdiye kadar hiç duyulmamış tınılar yaratmıştır. Yeni tekniklerin kullanılması notasyonda bazı değişikliklere sebep olmuştur.

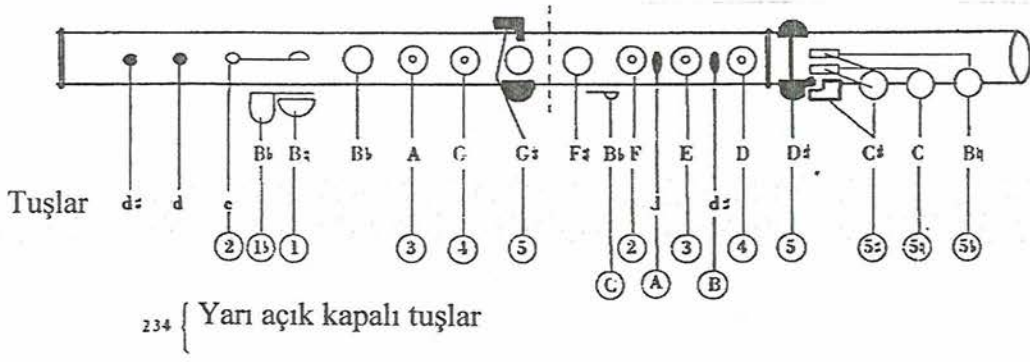
	Çeyrek ton yukarıdan
	Çeyrek ton aşağıdan
	3 çeyrek ton yukarıdan
	3 çeyrek ton aşağıdan
	1 oktav yukarıdan
	1 oktav aşağıdan
	Perküsyon efekti (Sadece tuşlara vurarak)
	Gürültü
	Islık sesi
	Sürekli nefes

PARMAK DÜZENİ

L:	Sol el
R:	Sağ el
A:	Kısa tril tuşu basılı
B:	Uzun tril tuşu basılı
C:	Bb - B tril tuşu basılı
	Kapalı tuş
	Açık tuş
	Yarı açık-kapalı tuş
	Sol el Bb tuşu basılı
	Tril tuşu basılı
	Tril tuşu serbest

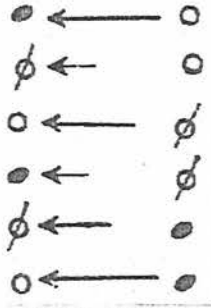
Şekil- 31 Yeni teknikler ve bu tekniklere ait işaretler

PARMAK DÜZENİ

Şekil- 32 Parmak düzeni

GLISSANDO

Şekil- 33 Notasyonda bu işaretler glissando'nun hangi tuşlar arasında yapılacağını belirtir.

Şekil- 34 Sakura- Sakura adlı eser, bu pozisyonda çalınır.

Şekil- 35 Flütün farklı çalış pozisyonları

2. ELEKTRONİK MÜZİK

Elektronik müzik, müziğin elektronik kaynaklarla üretilmesi ya da değişime uğratılmasıdır. Manyetik şerit üzerine kaydedilen her türlü sesin üzerinde oynanarak değiştirilmesi de diyebiliriz. 20. yüzyılın ilk yarısında elektronik çalgıların ortaya çıkmasıyla başlayan bu müzik akımının öncüsü Varése'dir. Geleneksel çalgılarla birlikte gramofon kayıtları üzerinde devirle oynama gibi yöntemlerle değişik efektler yaratılmıştır. Bu müzik türünün asıl kullanılmaya başlandığı zaman II. Dünya Savaşı sonrasına denk gelir. Elektroakustik başlığı altında toplanan türler şunlardır; somut müzik, elektronik müzik, teyp müziği, elektrofonik müzik, bilgisayar müziği, canlı-elektronik müzik, ve text sound

Somut müzik, fonograf ve teyplerle ses şeridi üzerine kaydedilen doğal seslerin niteliklerini değiştirip arada dizerek eseri ortaya koyar. Elektronik müzik; tamamı ya da bir bölümü osilatörlerden elde edilen seslerin nitelikleri değiştirildikten sonra teybe kaydedilmesidir. Teyp müziği; doğal ve sentetik elektronik ses araçlarının ortaya koyduğu ayırım genel olarak bu başlık altında toplanır. Hem somut hem de elektronik seslerin manyetik teybe kaydedilmesiyle oluşur. Bilgisayar müziği; dijital bir bilgisayar yardımıyla üretilen müziktir. Canlı-Elektronik müzik; canlı bir kayıt sırasında kullanılan her türlü elektronik aracın ürettiği müziktir. Text sound denilen türde ise adı üstünde bir konuşma söz konusudur.

2.1. Flüt ve Elektronik Müzik

Flüt müziğinin son evresi olan bu müzik türü, standart flüt tonun elektronik değişimi ile biçim alır. Fakat besteciler daha çok flüt sesini elektronik aygıtlarla beraber kullanmayı tercih etmişlerdir. Önceden kaydedilen performans üzerinde yapılan elektronik değişiklikler çalıcıların işini kolaylaştırmıştır. Son yıllarda elektronik müzik flüt repertuarının eksiksiz bir parçası olmuştur. Fakat bu tekniğin çalıcılar için avantajların canlı performanslarını ne şekilde etkileyeceği tartışılır bir noktadır. Ülkemizde, bu alanda Mete Sakpınar önemli bir bestecidir.

2.2. Mete Sakpınar (1954-)

Ankara Devlet Konservatuvarı'nda Ercivan Saydam ve Gülay Uğurata ile kompozisyon ve piyano çalışmış daha sonra çalışmalarına Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda devam etmiş ve İlhan Usmanbaş'ın kompozisyon sınıfından mezun olmuştur. Bestecilik ve şeflik eğitimini yurt dışında da devam ettiren Sakpınar'ın müziği; geleneksel Türk müziğinden çağdaş Amerikan ya da çağdaş Fransız müziğine; akustik müzik kadar elektronik müzik malzemelerine dek uzanır.

Hyper Flüt

1994'te bestelenen, İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası'nın flüt sanatçılarından Günay Yetiz'e ithaf edilen bu eser solo flüt içindir. Flüt, teybe kaydedilmiş elektronik sesler eşliğinde çalar. Böylece elektronik ve akustik tını yanyana sergilenir. Flüt çizgisiyle teyp müziği zikzak düet oluşturur. Zaman zaman flüt ve teybin tınıları içiçe girer. Flütün metalik tınısı teybin mekanik sesiyle kaynaşır. Bu eser dinleyiciyi bir orman düşlemeye yönlendirir. Elektronik efektlerle tahta sesler, kuş sesleri, su sesleri ormanın yoğunluğunu sezdirirken, flütün somut sesi yaşanan kısa bir süreci anlatır. Yazıdaki atonal öğeler bir takım modal köprülerle birleşir. Bu modal köprüler ormandaki ilkel yaşam biçimlerini simgeler.

SONUÇ

20. yüzyıl gelişen teknolojiyle hem müzikal fikirlerde hem de enstrümanın tınısal özelliklerinde büyük değişikliklere neden olmuştur. Bu değişiklikler beraberinde uçsuz bucaksız bir deney alanı yaratmıştır. Önceleri belli formlara ve konulara dayanan müzikte kaynaklar olağanüstü artmıştır. Enstrümanın tınısında yeni arayışlar, o güne kadar kullanılmamış, farklı enstrüman kombinasyonlarıyla doğal ya da sentetik bir çok efekti müziksel düşünceye katmıştır. Bu kadar geniş bir alanda bir çok malzemeye sahip olan besteciler için eser yaratmak zor olmamıştır. Repertuarı çok geniş olan flüt, bu yüzyılda repertuarını diğer dönemlere göre daha da genişletmiştir. Bu yüzyılda yazılan bir çok eser yeni ve zor teknikleri içerdiğinden çok fazla icra edilmemektedir.

Ayrıca ülkemizde nota basımı ilerlemediğinden yeni müziklerin, ülkemize gelmesi ve icra edilmesi zorlaşmaktadır. Bu nedenle konservatuvarlarımızda işlenen müfredatta 20. yüzyıl eserleri sınırlı sayıda kalmaktadır. Bu araştırmayla beraber müfredat dışında kalan bir çok eserin varolduğu görülmüştür. Araştırma sürecinde bu konuya dair elde edilen veriler oldukça sınırlı kalsa da; olanaklar dahilinde yapılan bu araştırmadan yararlanabilecek kimseler olması umut edilmektedir.

EKLER

20. YÜZYIL FLÜT REPERTUVARI

BESTECİ	ENSTRUMAN	YAYINCI
ADLER,SAM (1928 -)		
Concerto	fl,pf red	Southern
Flaunting	fl+optional picc,af	Presser
Sonata	fl, pf	Southern
AITKEN, HUGH (1924 -)		
Pastiche	fl	Oxford/NFA
AITKEN,ROBERT		
Plainsong	fl	Universal
ALAIN, JEHAN (1911-1940)		
Aria	fl, org	Leduc
3 Moviments	fl, pf	Leduc; Salabert
	fl, org	Leduc (arr.Marie-Claire Alain)
ALBISI, ABELARDO (1872-1939)		
Miniature Suites nos. 1, 2	3 fl	Fischer
ALWYN, WILLIAM (1905 -)		
Naiades	fl, hp	Lengnick
AMLIN, MARTIN (1953 -)		
Sonata	fl, pf	Meridian
AMRAM, DAVID (1930 -)		
Discussion	fl, pf, perc, vc	Peters
Overture&Allegro	fl	Peters
Zohar	fl,rec	Peters
ANDRIESSEN, JURRIAAN (1925-)		
Pastorale d'ete	fl	Broekmans
Plain-chant	fl, hp	Broekmans
Trio no. 2	fl, va, pf	Donemus
Trio no. 4	fl,ob, bn	Donemus
ANTHEIL, GEORGE (1900- 1959)		
Sonata	fl, pf	Weintraub
ARNELL, RICHARD (1957-)		
Andante and Allegro, op.58	fl, pf	Schott
5 Inventions	2 fl	Hinrichsen
Music for Harp	fl, vn, va, hp	Peer
Trio	fl, vc, pf	Hinrichsen
ARNOLD, MALCOLM (1921-)		
Concerto no. 1, op. 58	fl, str/pf red	Paterson
Concerto no. 2, op. 111	fl, ch orch, pf, red	Faber
Divertimento, op. 37	fl, ob, cl	Paterson
Duets, op. 10	fl, va	Faber, G. Schirmer

Fantasy, op. 89	fl	Faber
Quintet	fl, vn, va, bn, hn	Paterson
Sonata, op. 121	fl, pf	Faber
Sonatina, op. 19	fl, pf	Lengnick
Trio, op. 6	fl, bn, va	Paterson
Trio	fl, cl, bn	Paterson
AVSHALOMOV, AARON (1894-1965)		
Concerto	fl, orch	ACE
AVSHALOMOV, JACOB (1919-)		
Disconsolate Muse	fl, pf	AMP
BABBITT, MILTON (1916 -)		
Composition for Four Instruments	fl, vn, cl, vc	Presser
Soli e duettini	fl, guit	Oxford/NFA
BADINGS, HENK (1907-1987)		
Ballade	fl, hp	Donemus
Capriccio	fl, pf	Donemus
Cavatina	(fl, pf)/(af, hp)	Donemus
Concerto	fl, wind orch	Peters
Dialogues	fl, org	Donemus
Sonata	fl, gui	Schott
Trio no. 9	fl, va, gui	Donemus
BAKER, DAVID N. (1931-)		
Inspiration	fl, pf	Oxford/NFA
BAKSA, ROBERT (1938-)		
Monologue	fl	Composer Library Eds.
Sonata	fl, pf	Composer Library Eds.; Presser
BARBER, SAMUEL (1910-1981)		
Canzone, (transcribed by Barber from his Piano Concerto, op.38, 2nd mvmt.)	fl, pf	G. Schirmer
Capricorn Concerto, op.21	fl, ob, tpt, str	G. Schirmer
BARRAUD, HENRY (1900-)		
Concertino	pf, fl, cl, bn, hn	Soc.d'Eds. Mus. Intl.; Marbot
Concerto	fl, str/pf red	Boosey
BARRERE, GEORGES (1876- 1944)		
The Barrere Album (Nocturne and 17 arrangements)	fl, pf	G. Schirmer (ed. Blaisdell)
Nocturne	fl, pf	G. Schirmer
2 Pieces Breves (Preludietto, Verlainade)	3 fl	C. Fischer
BARTOK, BELLA (1881- 1945)		
3 Popular Hungarian Songs (arr. Arma)	fl, pf	Boosey (ed. Szbenyi)
Suite Paysanne Hongroise (arr. Arma)	fl, pf	EMB (ed. Szbenyi)
BARTOLOZZI, BRUNO (1911-1980)		
Cantilena	af	Boosey; Universal
		Zerboni

The Hollow Man	fl	Zerboni
Per Olga	fl	Zerboni
Repitu	fl, va, guit, perc	Zerboni
Sinaulodia	4fl (1st-3rd: fl+picc) 4th: fl+afl	Zerboni
BAX, ARNOLD(1883-1953)		
Elegiac Trio	fl, va, hp	Chester
4 Pieces	fl,pf	Chappell
BEACH, AMY MARCY CHENEY(1867-1944)		
Theme and Variations, a, op. 80	fl, 2vn, va, vc	G. Schirmer
BEASER, ROBERT (1954-)		
Il est né, le Divin Enfant	fl, guit	Helicon
Mountain Songs	fl, guit	Helicon (ed. Fisk)
The Old Men Admiring Themselves in the Water	fl, pf	Helicon
Song of the Bells	fl, orch	Helicon
Variations	fl,pf	Helicon
BEN-HAÏM, PAUL (1897- 1984)		
Serenade	fl, vn, va, vc	IMP Broude; IMP/Presser [Israile Music Pubs.]
3 Songs Without Words	fl, pf	
BENKER, HEINZ (1921-)		
DER Abreiss-Kalendar: Miniature Suite	fl, pf	Breitkopf
Concertino	picc, orch	Breitkopf
Rondo Scherzando	fl, str	Breitkopf
BENNETT, RICHARD RODNEY (1936-)		
Commedia II	fl, vc, pf	Novella
Conversations	2fl	Universal
Memento	fl, str/pf red	Novella
Sonatina	fl	Universal
Summer Music	fl, pf	Novella
Trio	fl, ob, cl	Universal
Trio	fl, ob,pf	Mills
Winter Musik	fl, pf	Mills
BENNETT, ROBERT RUSSELL (1894- 1981)		
Concerto Grosso	fl, ob, cl, bn, hn; wind orch	Henmar
A Flute at Dusk	fl	Chappell
Rondo Capriccioso	4fl	Chappell
Suite	fl, cl	Warner
BERGSMA, WILLIAM (1921-)		
Pastorale and Scherzo	rec/fl, 2va	Hug
Quintet	fl, str qt	Galaxy
BERIO, LUCIANO (1925-)		
Sequenza 1	fl	Zerboni
Serenata 1	fl, 14 insts	Zerboni
BERKELEY, LENNOX (1903-1989)		
Concertino, op. 49	rec/fl, vn, vc, hpd/pf	Chester

Concerto, op.36	fl, orch/pf red	Chester
Piece	fl, cl, bn	Chester
Sonata, op.97	fl, pf	Chester
Sonatina, op. 13	rec/fl, pf	Schoot
BERLINSKI, HERMAN (1910-)		
Sonata	fl, pf	Southern
BERNSTAIN, LEONARD (1918- 1990)		
Halil	fl, str, perc	Boosey
BIGGS, JOHN (1932-)		
Invention	fl, tape	Consort
BLACHER, BORIS (1903-1975)		
Dialog	fl, vn, pf, str	Universal
Divertimento, op. 38	fl, ob, cl, bn	Bote & Bock
Duo	fl, pf	Bote & Bock; AMP
Quintet	fl, ob, vn, va, vc	AMP
Sonata, op. 15	fl, pf	Bote & Bock; AMP
BLISS, ARTHUR (1891-1975)		
Conversations, op.15	fl+bffl, ob+eh, vn, va, vc	Curwen; Goodwin & Tabb
BLISS, MARILYN (1954-)		
Rima	picc, pf	Pan
BLOCH, ERNEST (1880-1959)		
Concertino	fl, va/cl, str/pf red	G.Schirmer
Suite Modale	fl, str, pf red	Broude Bros.
2 Last Poems (maybe...)	fl, orch/pf red	Broude Bros.
BONET, NARCIS (1933 -)		
Tricorde	fl, pf	Southern
BOTTJE, WILL GAY (1925 -)		
Concertino	picc,orch	ACE
Concerto	picc, orch/wind ens/pf red	Zalo
	2fl, small orch	Zalo
BOULANGER, LILI (1893-1918)		
Cortegé	vn/fl, pf	Ricordi
D'un Matin de Printemps	vn/fl, pf	Durand
Nocturne	fl, pf	Ricordi
BOULEZ, PIERRE (1925 -)		
Le Marteau sans Maître	af1,gui,vib,xylorimba,perc,va	Universal
Sonatine	fl,pf	Amphion
BOZZA, EUGENE (1905 -)		
Agrestide,op.44	fl,pf	Leduc
Air de vielle	fl/ob,pf	Leduc
Air pastoral	fl/ob,pf	Leduc
Aria	fl,pf	Leduc
Atmospheres	4fl,ch orch	Leduc

Berceuse	fl/ob,pf	Leduc
Berceuse et serenade	fl,guit	Leduc
5 Chansons sur les themes japonais	fl,pf	Leduc
Concertino da camera	fl,str/pf red	Leduc
Contrastes I	fl,bn	Leduc
2 Esquisses	4fl	Leduc
Dialogue	fl,pf	Billaudot
Fantaisie Italienne	fl,pf	Leduc
Image, op. 38	fl	Leduc
2 Impressions	fl,hp	Leduc
3 Impressions	fl,pf	Leduc
Interlude	fl/rec	Leduc
Jour d'ete a la montagne	4fl	Leduc
3 Mouvements	fl,cl	Leduc
Phorbeia	fl	Leduc
3 Pieces	fl,guit	Leduc
3 Pieces	fl,ob	Leduc
3 Pieces	4fl	Leduc
4 Pieces faciles	fl,pf	Leduc
Polydiaphonie	fl,guit	Leduc
Serenade en trio	fl,cl,bn	Leduc
Soir dans les montagnes	fl,pf	Leduc
Sonatine	fl,bn	Leduc
BRANT, HENRY (1913 -)		
Angels and Devils		
Colloguy	solo fl, 3 pice, 5 fl, 2 afl	MCA
Mobiles	fl, str/pf red	Spratt
Temperamental Mobiles	fl	MCA
	fl	Spratt
BRIEF, TODD (1953 -)		
Canto	fl	Universal
BRITTEN, BENJAMIN (1913-1976)		
Gemini Variations, op. 73	fl,vn,pf4h	Faber
BROUGHTON, BRUCE (1945-)		
Concerto	picc, pf red	Meridian
BROWN, ELIZABETH (1953 -)		
Augury (1987)	fl, guit	Quetzal
The Memory Palace	fl, vc, pf	Quetzal
The Secret Life of Bird	fl, kbs	Quetzal
BROWN, NEWEL KAY (1932 -)		
Lyric	fl, hp	Little Piper
BURTON, ELDIN (1913 - 1981)		
Concerto	fl, pf red	Fischer
Sonatina	fl, pf	Fischer
BUSONI, FERRUCCIO (1866 - 1924)		
Albumblatt	fl, pf	Breitkopf

Divertimento, Bb, op.52	fl, orch/pf red [by Kurt Weill]	Breitkopf
CAGE, JOHN (1912- 1992)		
3 Pieces	2fl	Henmar/Peters
Two (April 1987)	fl, pf	Peters
CAPLET, ANDRE (1878 - 1925)		
Reverie et Petite Valse	fl, pf	International, Southern
CARTER, ELLIOTT (1908 -)		
Esprit Rude/Esprit Doux	fl, cl	Hendon/Boosey
Scrivo in vento	fl	Hendon/Boosey
Sonata	fl, ob, vc, hpd	AMP
CASADESUS, ROBERT (1899 - 1972)		
Concerto, op.35	fl, orch/pf red	Southern (ed. Cavally)
Fantaisie, op.59	fl, pf	Durand
Sonata, op.18	fl, pf	Durand
CASELLA, ALFREDO (1883 - 1947)		
Barcarolle et Scherzo, op.4	fl, pf	Salabert
Sicilienne et Burlesque, op.23	fl, pf	Leduc
CASTELNUOVO-TRDESCO, MARIO (1895 -1968)		
Divertimento	2fl	Weaner-Levant
Eclogues	fl, eh, guit	General
Sonatina, op.205	fl, gui	Eschig
CASTEREDE, JACQUES (1926 -)		
Ciels	fl, pf	Leduc
Flutes en vacance	3fl (4th fl ad lib)	Leduc
Sonate en forme de Suite	fl, pf	Leduc
CASTIGLIONI, NICCOLO (1932 -)		
Consonante	fl, ch orch	Schott
Gymel	fl, pf	Zerboni
CHASALOW, ERIC (1955 -)		
Over the Edge	fl, tape	McGinnis & Marx
CHAVEZ, CARLOS (1899- 1978)		
Vocalization Aguda	fl, pf	Carlanita (G. Schirmer)
CHILDS, BARNEY (1926 -)		
Duo	fl, bn	ACE
The Location of Music	fl, db	Pembroke
Music for One Player	fl	ACE
Music for Two Flute Players	fl+picc, fl+afl	Merion
Quartet	fl, ob, db, perc	ACE
Sonata	fl, pf	ACE
Stances for Flute and Silence	fl	Seesaw
CHOU WEN-CHUNG (1923 -)		
Cursive	fl, pf	Peters

3 Folk Songs	hp, fl	Peters
COLQUHOUN, MICHAEL (1953 -)		
Charanga	fl	Colquhoun
COPLAND, AARON (1900 - 1990)		
Duo	fl, pf	Boosey
Threnody I:Igor Stravinsky, in memoriam	fl, vn, va, vc	Boosey
Threnody II:Beatrice Cunningham, in memoriam	af1, vn, va, vc	Boosey
Vocalise[arr. Copland]	fl, pf	Boosey
CORIGLIANO, JOHN (1938 -)		
Pied Piper Fantasy	fl, orch/pf red	G.Schirmer
Voyage	fl, str/pf red /hp	G.Schirmer
COWELL, HENRY (1897 - 1965)		
2 Bits	fl, pf	Fischer
Duo Concertante	fl, hp, orch	AMP
Quartet Romantic	2fl, vn, va	Peters
Trio	fl, vn, hp	Peters
Triple Rondo	fl, hp	Hendon
CRAWFORD-SEEGER, RUTH		
Diaphonic Suite no.1	fl	A.Broude;Continuo;Merion
CRESTON, PAUL (1906 - 1985)		
Partita, op.12	fl, vn, str/pf red	Belwin;Leeds
	fl, vn, str	Pro-Art
Suite, op.56	fl, va, pf	Shawnee
CROLEY, RANDALL (1946 -)		
Concerto for Flute and Metal Orchestra	fl, 4trb, tuba, pf, perc	Boonin
CRUMB, GEORGE (1929 -)		
An Idyll for the Misbegotten	amp fl, perc	Peters
DAHL, INGOLF (1912 - 1970)		
Duetтино concertante	fl, perc	A. Broude
Serenade	4fl	Boosey
Variations on a French Folk Tune	fl, pf	Boonin
Variations on an Air by Couperin	rec/fl, hpd/pf	Boonin
Variations on a Swedish FolkTune	fl	Presser
	fl+af1	Boonin
DAMASE, JEAN-MICHEL (1928 -)		
Divertissements	fl, pf	Billaudot
Double Concerto	fl, hp/hpd, str (red:fl, hp/hpd)	EMT
Nocturne	fl, pf	Mondia
Quatuor de flutes	4fl	Billaudot
Quintet, op.2	fl, hp, vn, va, vc	Lemoine
Scherzo	fl, pf	Lemoine
Serenade, op.36	fl, str/pf red	Lemoine
Sonate	fl, hp	Lemoine
Sonate	fl/vn, pf	Lemoine

Sonate en concert	fl, pf, vc ad lib	Lemoine
Suite pastorale	3fl	Billaudot
Trio	fl, hp, vc	Lemoine
Trio	fl, ob, pf	Lemoine
Variations on "Early One Morning"	fl, hp	Lemoine
DANIELS, MABEL WHEELER (1878- 1971)		
3 Observations, op.41	ob/fl, cl, bn	C. Fischer
Pastoral Ode, op.40	fl, str	J. Fischer
DAVIDOVSKY, MARIO (1934-)		
Synchronisms no. 1	fl, tape	McGinnis & Marx
Synchronisms no. 2	fl, cl, vn, vc, tape	McGinnis & Marx
DAVIES,PETER MAXWELL (1934 -)		
Two Pieces		Boosey
The Kestrel Paced Round the Sun	fl	
Solita	fl, opt.musical box	
DEBUSSY, CLAUDE (1862 -1918)		
Sonata	fl, va, hp	Durand Broekmans;Chester (ed. Wye);Jobert; Novello(with text)
Syrinx	fl	
DELANEY, CHARLES (1925 -)		
"..and the strange unknown flowers"	fl	Southern
Hymn of Pan	fl	Little Piper
DELLO JOIO, NORMAN (1913 -)		
Concertino	fl, str	G. Schirmer
The Developing Flutist	fl, pf	E. B. Marks
Trio	fl, vc, pf	Fischer
Trio	fl, vn, pf	Fischer
DENISOV, EDISON (1929 -)		
Concerto	fl, pf, ob, perc	Universal
Duo	fl, va	Leduc
4 Pieces	fl, pf, ob, perc	Leduc
Prelude et Air	fl, pf, ob, perc	Leduc
Sonata	fl	Leduc
Sonata	fl, guit	Sikorski
Sonata	fl, hp	Leduc
Sonata	fl, pf	Peters
DIAMOND, DAVID (1915 -)		
Elegies	fl, eh, str	Peer
Quintet, b	fl, vn, va, vc, pf	Peer;G. Schirmer
DICK, ROBERT		
Afterlight	fl	Dick;Multiple Breath
Flying Lessons I & II	fl	Dick;Multiple Breath
Lookout	fl	Multiple Breath
DIEMER, EMMA LOU (1927 -)		
"A Certain Slant of Light..."	fl, guit	Diemer

Concerto	fl, pf red	Southern
Quartet	fl, va, vc, hpd, tape	Seesaw
Sonata	fl, pf	Southern
Suite "homage a Hindemith"	fl, pf	Oxford/NFA
Trio	fl, marimba, vc	Seesaw
DIERCKS, JOHN (1929 -)		
3 Diversions	fl, pf	Shawnee
DOHNANYI, ERNO (1877 - 1960)		
Aria, op.48, no.1	fl, pf	AMP
Passacaglia, op.48, no.2	fl	Broude Bros
DOMINUTTI, FRANCO		
Specchi;Comme dans un miroir	fl, optional tape	Leduc
DORAN, MATT (1921 -)		
Andante and Allegro	fl, vc, pf	WIM
Poem	fl, pf	WIM
4 Short Pieces	fl	WIM
Sonatina	2fl	WIM
Sonatina	fl, vc	WIM
DUBOIS, PIERRE MAX (1930 -)		
A Tempo Classico	fl, pf	Rideau Rouge
Berceuse et Rondo Capriccioso	2fl	Leduc
La Capricieuse	fl, pf	Rideau Rouge
Classiquement Votre	fl, guit	Billaudot
Concerto	fl, orch/pf red	Leduc
Incantation et Danse	fl	Leduc
Novelette	fl, pf	Leduc
Petite Suite	fl, bn	Leduc
Piccolette	picc, pf	Rideau Rouge
Pop Variations	fl, pf	Leduc
9 Preludes Faciles	fl, pf	Choudens
Quatuor	4fl	Leduc
Slowly and Swingy	fl, pf	Rideau Rouge
Sonate	fl, pf	Leduc
DU BOIS, ROB		
Bewegingen	picc, pf	Donemus
DUBOIS, THEODORE (1837 - 1924)		
Terzettino	fl, va, hp	Heugel
Vergiliens	fl, pf	Heugel
DUKAS, PAUL (1865- 1935)		
La plainte, au loin, du Faune	fl, pf	Durand (arr. Samazeuilh)
DURUFLE, MAURICE (1902- 1971)		
Prelude, Recitatif et Variations, op. 3	fl, va, pf	Durand
DUTILLEUX, HENRI (1916-)		
Sonatine	fl, pf	Leduc

ENESCO, GEORGES (1881- 1955)

Cantabile et Presto	fl, pf	Boosey; Enoch; International; Kalmus; Southern
Introduction et Variations	fl, pf	Enoch

ERB, DONALD (1927-)

Drawing Down the Moon	picc, perc	Merion
Music for Mother Bear	af/ fl	Merion

ETLER, ALVIN (1913-1973)

Duo	fl, cl/ va	New Valley
Suite	fl, ob, cl	AMP

FAURE, GABRIEL (1845-1924)

Fantaisie, op.79	fl, pf	Chester, EMB, Hamelle, International, KalmusPeters, Southern
Morceau de Concert	fl, pf	Bourne
Pavane	fl, pf	A. Broude, Hamelle, Southern
Piece	fl/ ob/ vn, pf	Broekmans, Leduc
Sicilienne, op. 78[trans. From Pelleas et Melisande	fl, pf	Chester, EMB, Hamelle, International, Kalmus, Southern

FELD, JINDRICH (1925-)

2 Danses	fl, guit	Leduc
Duo Concertant	2fl	Leduc
Fantaisie Concertante	fl(str, perc)/ pf red	Leduc
5 Inventions	2fl	Leduc
Petit Caprice	fl, pf	Leduc
Petit Divertissement	3fl	Leduc
4 Pieces	fl	Leduc
Sonate	fl, pf	Leduc
Sonatine	fl, hp	Leduc

FENNELLY, BRIAN (1937-)

For Solo Flute	fl	Margun
----------------	----	--------

FERNEYHOUGH, BRIAN (1943-)

Cassandra's Dream Song	fl	Peters
Four Miniatures	fl, pf	Peters
Superscriptio	picc	Peters
Unity Capsule	fl	Peters

FERROUD, P. O. (1900-1936)

3 Pieces	fl	Salabert
----------	----	----------

FINE, VIVIAN (1913-)

Emily's Images	fl, pf	Margun; Oxford/NFA
The Flicker	fl	Margun

FINZI, GERALD (1901-1956)

5 Bagatelles	fl, pf [arr. From cl, pf]	Boosey (arr. Albright)
--------------	---------------------------	--------------------------

FLAGELLO, NICOLAS (1928-)

Burlesca, op.34	fl, gui	General
-----------------	---------	---------

Concerto Antoniano, op.12	fl, orch/pf	General
Furann	fl	General
FLOTHIUS, MARIUS (1914-)		
Sonate da camera, op. 27	fl, pf	Donemus
FOOTE, ARTHUR (1853-1937)		
A Night Piece	fl, 2vn, va, vc/pf red	Southern
3 Pieces, op.31	ob/fl, pf	Schott
Scherzo	fl, 2vn, va, vc	Southern
FOSS, LUKAS (1922-)		
3 American Pieces	fl, pf	C. Fischer
Renaissance Concerto	fl, orch/pf red	C. Fischer
FRANÇAIX, JEAN (1912-)		
A Cinq	fl, vn, va, vc, hp	Schott
A Quatre	fl, ob, cl, bn	Schott
Le Colloque des deux Perruches	fl/afl ck abbrev	Schott
Concerto	fl, pf red	Schott
Concerto	fl, pf red	Schott
Divertimento	fl, pf	Schott
Duo Concertante	fl, vn, orch	Schott
Impromptu	fl, pf	Schott
7 Impromptus	fl, bn	Schott
Musique de cour	fl, vn, orch/pf red	Schott
5 Piccoli Duetti	fl, hp	Schott
Quadruple Concerto	fl, ob, cl, bn, orch	Schott
Quintet no. 2	fl, vn, va,vc, hp	Schott
Suite	fl	Schott
Trio	fl, vc, hp	Schott
FUERSTNER, CARL (1912-)		
Nocturne & Dance, op. 36	fl, pf	Zalo
FUKUSHIMA, KAZUO (1930-)		
Deux Kadha	fl	Zerboni
Ekagura	afl, pf	Zerboni
Hi-kyo [The Flying Mirror]	fl, perc, pf, str/ afl, orch	Zerboni
Mei [2nd mvmt. Of Hi-kyo]	fl	Zerboni
Kadha karuna [Poem of Compassion]	fl, pf	Zerboni
3 Pieces from Chu-U	fl, pf	Peters
Requiem	fl	Zerboni
GABER, HARLEY (1943-)		
Chimyakyu	fl/afl	ACE
Fantasy	fl	ACE
Koku	fl	ACE (ed. Soilberger)
Schambio	fl, pf	ACE
GANNE, LOUIS (1862-1923)		
Andante et Scherzo	fl, pf	Belwin; Billaudot; Fischer; Southern
GAUBERT, PHILIPPE (1879-1941)		
3 Aquarelles	fl, vc, pf	Bornemann

Serenade	fl, pf	Southern (ed. Cavally)
Ballade	fl/vn, pf	Heugel
Bercause	fl/2fl, hp/pf	Enoch; Eschig; Little Piper; Southern (ed. Cavally)
Divertissement grec	fl, pf	Leduc; Music Masters
2 Esquisses: Soir sur la Plaine, Orientale	fl, pf	Heugel
Fantasie	fl, pf	International (ed. Wummer); Salabert; Southern(ed. Ephross)
Madrigal	fl, pf	Belwin;Enoch; International (ed. Wummer); Little Piper
Nocturne and Allegro Sherzando	fl, vc, pf	Enoch;International; Kalmus; Southern
Piece Romantique	fl, pf	Bornemann
Romance	fl, small orch/ pf red	Enoch; Leduc; Little Piper
Sicilienne	fl, pf red	Heugel
Sonata no. 1, A	fl, pf	Leduc; Little Piper
Sonata no. 2, C	fl, pf	Durand
Sonata no. 3, G	fl, pf	Heugel
Sonatine	fl, pf	Heugel
Suite	fl, pf	Heugel
Sur l'eau	fl, pf	Heugel; Meridian
Tarantelle	fl, ob, pf	Lemoine; Little Piper
		Enoch
GENZMER, HARALD (1909-)		
Pan	4 fl	Litolff
Concertino no. 1	pf, fl/vn, str	Schott
Concerto	fl, orch/ pf red	Schott
Divertimento giocoso	2fl/2rec/(fl, ob), str	Schott
Divertissement	fl, pf	Peters
Divertissement	fl, vn	Litolff
Quartet	4fl	Litolff
Sonata	fl	Peters
Sonata	fl, ob	Schott
Sonata no. 1	fl, pf	Ries & Erlers; Schott
Sonata no. 2, e	fl, pf	Schott
Sonata, f#	2fl	Schott
Sonata No.2	2fl	Litolff
Sonata no. 3	2fl	Peters
Trio	3fl	Schott
Trio	fl, bn/vc, kbd	Litolff
Trio	fl, va, hp	Litolff
GESENSWAY, LOUIS		
Concerto	fl, 2pf red	Horowitz
GIESEKING, WALTER (1895-1956)		
Sonatine	fl, pf	Little Piper
Variations on a Theme by Edward Grieg	fl, pf	Little Piper
GINASTERA, ALBERTO (1916-1983)		
Duo, op. 13	fl, ob	Billaudot; Mercury; Music Press
Impressions of Puna	fl, 2vn, va, vc	Peer
GLASS, PHILIP (1937-)		
Diversions	2fl, trb	UMI

Divertimento	fl, cl, bn	UMI
Fantasy	fl	UMI
Serenade	fl, pf ck insts	Elkan-Vogel
GOLDMAN, RICHARD FRANKO (1910-1980)		
Divertimento	fl, pf	Shawnee
Two Monochromes	fl	Shawnee
GOOSSENS, EUGENE (1893-1962)		
5 Impressions of a Holiday, op. 7	fl/vn, vc, pf	Chester
Pastoral and Harlequinade, op. 41	fl/vn, ob/vn, pf	Curwen; Leduc
3 Pictures, op. 55	fl, str, perc, pf red	Chester
Scherzo fantasque	fl, pf	Leduc
4 Sketches	fl, vn, pf	Chester
Suite, op. 6	fl/vn, vn, hp/pf	Chester
GORDELI, OTAR (1928-)		
Concerto	fl, pf red	Progress Press (ed. Kujala)
GRETCHANINOV, ALEXANDER (1864- 1956)		
Bachkiriya, op. 125	fl, hp	Schott
Brimborions, op. 138	fl, pf	Augener; Galaxy
Concertino, op. 171	2fl, pf	Hargail
2 Miniatures, op. 145	fl, pf	Leduc
12 Short Pieces	fl, pf	Presto
GRIFFES; CHARLES TOMLINSON (1884-1920)		
Poem	fl, orc & fl, pf red & fl, band	G. Schirmer
GROFE, FERDE (1892-1972)		
Table d'Hoté	fl, vn, va	General; kjos
GROVLEZ, GABRIEL (1879-1944)		
Romance and Scherzo	fl, pf	Maters Music; Southern
GRYC, STEPHEN M. (1949-)		
5 Preludes	fl	Leduc
GUBAIDULINA, SOFIA (1931-)		
Allegro Rustico: Sounds of the Forest	fl, pf	Sikorski
HAHN, REYNALDO (1875-1947)		
Danse pour une déesse	fl, pf	Heugel
L'Enchanteuse	fl, pf	Heugel
2 Pieces	fl, pf	Heugel
Romanesque	fl, va, pf	Heugel
Variations on a Theme of Mozart	fl, pf	Heugel; International; Kalmus
HANSON, HOWARD (1896-1981)		
Serenade op. 35	fl, hp str/pf red	Fischer
HARBISON, JOHN (1938-)		
Duo	fl, pf	AMP

HARRIS, ROY (1898-1979)		
Four Minutes and Twenty Seconds	fl, 2vn, va, vc	Belwin; G. Schirmer
HARRISON, LOU (1917-)		
Canticle no. 3	fl/ocarina, gui, perc	Music for Percussion
Concerto no. 1	fl, perc	Peters
Trio	fl, vn, va	Peters
HARTLEY, WALTER S. (1927-)		
Duet	fl, tuba	Tritone/ Presser
4 Sketches	fl, pf	Tenuto/Presser
Sonata	fl, pf	Tenuto/Presser
Sonatina	fl	FEMA
HEIDEN, BERNHARD (1910-)		
5 Short Pieces	fl, pf	Southern
Sonatina	fl, pf	AMP
HEISS, JOHN (1938-)		
Capriccio	fl, cl, perc	E.C. Schirmer
Chorale; Multiples	fl	Oxford/NFA
6 Etudes, op. 20	fl	J.B. Eikus
4 Lyric Pieces	fl	Southern
Mosaics I	fl choir	MMB Music
4 Movements	3fl	Boosey
5 Pieces	fl, vc	E.C. Schirmer
Sonata Appassionata	fl	J.B. Eikus
HENZE, HANS WERNER (1926-)		
Kammerkonzert	pf, fl, str	Schott
Sonatine	fl, pf	Schott
HETU, JACQUES (1938-)		
Aria, op. 27	fl, pf	Doberman
Concerto, op. 51	fl, orch/pf red	Doberman-Yppan
Serenade, op. 45	fl, str qt	Doberman-Yppan
HIGDON, JENNIFER (1962-)		
The Herfey Mode	fl, pf	Lawdon
Steely Pause	4 fl	Lawdon
HINDEMITH, PAUL (1895-1963)		
Abendkonzert no. 2 [from Plöner Musiktag]	fl, vn, va, vc	Schott
Concerto	fl, ob, cl, bn, hp, orch	Schott
Echo	fl, pf	Schott
3 Kanonische Sonatine, op. 31 no. 3	2fl	Schott
8 Pieces	fl	Schott
Sonata	fl, pf	Schott
Spielmusik, op. 43, no. 1	fl, ob, str	Schott
HOLLIGER, HEINZ (1939-)		
Lied	fl/af1/bfl	Breitkopf

HOLST, GUSTAV (1874-1934)

A Fugal Concerto, op. 40, no. 2
 Terzetto, op. 44

fl, ob, str/pf red
 fl, ob, va/cl

Novello
 Chester

HONEGGER, ARTHUR (1892-1955)

Concerto da camera
 3 Contrepoints
 Danse de la Chevre
 Petite suite no. 2
 Rapsodie
 Romance
 Suite

fl, eh, str/pf red
 picc, ob+eh, vn, vc
 fl
 2fl, pf
 2fl, cl, pf
 fl, pf
 fl, vn, pf

Salabert
 Hansen
 Salabert
 Philharmusica; Salabert
 Salabert
 International
 Senart

HOOVER, KATHERINE (1937-)

Canyon Echos
 Divertimento
 Kokopeli
 Lyric Trio, op. 27
 Medieval Suite, op. 18
 Reflections
 Sound Bytes
 Summer Night

fl, guit
 fl, vn, va, vc
 fl
 fl, vc, pf
 fl, pf
 fl
 2fl
 fl, hn, str/pf red

Papagena
 Papagena
 Papagena
 Papagena
 Presser
 Papagena
 Papagena
 Presser

HOSMER, JAMES (1911-)

4 Duos

2fl

McGinnis & Marx

HOVHANESE, ALAN (1911-)

Elibris, op. 50
 The Garden of Adonis
 7 Love Songs of Saris, op. 252/3
 Pastoral and Fugue, op. 271
 Prelude and Fugue, op. 13
 Quartet no. 1, op. 97
 Quartet no. 2, op. 112
 Sonata, op. 118
 Sonata for Ryuteki & Sho, op. 121
 The Spirit of Ink, op. 230
 Symphony No: 17 (for metal orch.), op. 203
 Tzaikerk (Evening Song)
 Upon Enchanted Ground, op. 90, no. 1

fl, str
 fl, hp
 vn/fl, pf
 2fl
 fl/ob, bn
 fl, ob, vc, hpd/pf
 fl, ob, vc, pf
 fl
 fl, org
 3fl
 6fl, 3trb, perc
 fl, vn, timp, str
 fl, hp, tam, vc

Peer
 Peters
 Peters
 AMP
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters
 Peters

HÜE, GEORGES (1858-1948)

Fantaisie
 Nocturne et Gigue
 Gigue
 Petite Pieces, G
 Serenade

fl, pf red
 fl, orch/pf red
 fl, pf red
 fl, pf
 fl, pf

Billaudot; Leduc
 Leduc
 Fischer; Southern(ed. Ephross)
 Leduc
 Fischer; Leduc; Southern (ed. Cavally)

HURD, MICHAEL (1928-)

Sonatina

fl, pf

Novello

IBERT, JACQUES (1890-1962)

Allegro scherzando [from Concerto]

fl, orch/pf red

Leduc

Aria	fl, vn/cl, pf	Leduc
	fl, pf	Leduc
Concerto	fl, orch/pf red	Leduc
Entr'acte	fl/vn, hp/gui	Leduc
Histories [arr. By Ibert of nos. 1, 2, 5, 8-10 of piano work]: no. 1, La Memuse de tortues d'or; no. 2, Le petit ane blanc; no. 5, Dans la maison triste; no. 8, La cage du cristal; no. 9, La marchande d'eau fraiche; no. 10, Le cortège de Balkis	fl, pf	Leduc
2 Interludes, from Le Burlador	fl, vn,, hpd/hp	Leduc
Jeux	fl/vn, pf	Leduc
2 Mouvements	2fl, cl, bn	Leduc
Paraboles	fl, guit	Leduc (arr. Starr)
Piece	fl	Leduc
Quartet	2fl, cl, bn	Leduc
D'INDY, VINCENT (1851-1951)		
Concerto, op.89	fl, vc, pf, str	Rouart; Salabert
Suite dans le style ancien, D, op. 24	tpt, 2fl, 2vn, va, vc	Hamelle; International
Suite en parties, A, op.91	fl, vn, va, vc, hp	Heugel
Trio	fl, vc, pf	Heugel
INGELBRECHT, D. E.		
Sonatine	fl, hp/pf	Leduc
JACOB, GORDON (1895-1984)		
Concerto	fl, orch/pf red	Galaxy; Williams
Concerto no. 2	fl, orch/pf red	Boosey
3 Inventions	fl, ob	Williams
The Pied Piper	fl+picc	Oxford
Suite	fl/rec, str/pf red	Oxford
Trio	fl+picc, ob, hpd/pf	Oxford
JACOBI, FREDERICK (1891-1952)		
Night Piece and Dance	fl, pf	Boosey
JAFFE, GERARD		
Three Figures and a Ground	fl, pf	Merion
Pastoral Suite	fl, pf	Southern
JARNACH, PHILIPP (1892-)		
Sonatine, op. 12	fl, pf	Lienau
JEANJEAN, PAUL (1929-)		
Heureux Temps	fl, pf	Billaudot
Reverie de Printemps	fl, pf	Billaudot
JOLIVED, ANDRE (1905-1974)		
Alla rustica	fl/2fl, hp	Boosey
Ascèses, 5 pieces	fl/af1/altocl/cl	Billaudot
Cabrioles (capers)	fl, pf	International; Noel
Chant de Linos	fl, pf (vn, va, vc, hp)	Costallat; Leduc
Concerto	fl, str/pf red	Heugel
Fantaisie-caprice	fl, pf	Leduc

Incantation "Pour que l'image devienne symbole"	vn/fl/ondes martenot	Billaudot
5 Incantations	fl	Boosey
Pastorales de Noel	fl/vn, bn/va/vc, hp	Heugel
Petite suite	fl, va, hp	EMT
Sonate	fl, pf	Heugel
Sonatine	fl, cl	Boosey
Suite en concert	fl, perc	Billaudot
JONES, CHARLES (1910-)		
Sonata Piccola	picc, hpd/fl	Zalo
KARG-ELERT, SIGFRID (1877-1933)		
Impressions exotiques	fl, pf	Falls House (ed. Worthen); Zimmerma
Jugend, op. 139	fl, pf	Falls House (ed. Worthen)
Kolibris	picc, pf	PWM Edition
Sinfonische Kanzone, Eb, op. 114	fl, pf	Zimmerman
Sonata, Bb, op. 121	fl, pf	Zimmerman
Sonata Appassionata, fb, op. 140	fl	Southern (ed. Levy); Zimmerman
Suite pointillistique, op. 135	fl, pf	Zimmerman
KAY, ULYSSES (1917-)		
Aulos	fl, ch orch,/pf red	Pembroke
Prelude	fl	Pembroke
Suite	fl, ob	Leeds
KENNAN, KENT WHEELER (1913-)		
Night Soliloquy	fl, str./band/pf red	Fischer
Threnody	fl, pf	Presser
KERNIS, AARON JAY (1960-)		
Delicate Songs	fl, vn, vc	AMP
KHACHATURIAN, ARAM (1903-1978)		
Concerto [arr. Of Violin Concerto]	fl, pf red	International (ed. Rampal)
KOECHLIN, CHARLES (1867-1950)		
L'album de Lilian, première serie, op. 139		Eschig
No. 4, Les yeux clairs	fl, pf	
No. 6, Skating-smiling	fl, sop, pf	
No. 7, En route vers le bonheur	fl, sop/cl, pf	
No. 8, Pleurs	fl, pf	
L'album de Lilian, deuxième serie, op. 149		
4 Pieces: Serenade a l'étoile errante, Swimming		Eschig
Le Voyage chimérique, Les jeux du clown	fl, pf	Salabert
14 Chants [Pieces], op. 157/2	fl, pf	Billaudot
Les Chants de nectaire, op. 198	fl	Billaudot
3 Divertissement, op. 90	2fl, afl/cl	Schneider
Epitaphe de Jean Harlow, op. 164 (op. Post)	fl, sax, pf	Eschig
Morceau de lecture, op.218	fl, pf	Billaudot
2 Nocturnes, op. 32 bis	hn, fl, pf	Billaudot
pastorales, op. 75 bis	fl, cl, pf	Billaudot
Quintet "Primaver", op. 156	fl, hp, vn, va, vc	Senart; L'oiseau Lyre; Eschig

Sonata, op.52	fl, pf	Senart; Salabert
Sonata, op.75	2fl	Senart; Salabert
3 Sonatines, op. 184	fl	Salabert; Ricordi
Sonatine modale, op. 155	fl, cl	Eschig
Stele funéraire, op. 224	fl+picc+af	Eschig
Suite en quator, op.55	fl, vn, va, pf	Eschig
Trio, op.92	ob/fl, cl, bn	Salabert
KOLB, BARBARA (1940-)		
Figments	fl,pf	Fischer
Homage to Keith Jarrett & Gary Burton	fl, vibra	Boosey
Musique pour un vernissage	vn, fl, va, guit	Boosey
KORDE, SHIRISH (1945-)		
Tenderness of Cranes	fl	Neuma
KORTE, KARL (1928-)		
Colloquy	fl, computer processed tape	K Note Press
Remembrances	fl+af+picc, tape	Elkan-Vogel
KRENEK, ERNST(1900-1991)		
Concertino, op. 27	fl, vn, hpd/pf, str	Universal
Flötenstück neunphasing [Flute Pieces in Nine Phases]	fl,pf	Barenreiter; Rongwen
Fluteplayers Serenade	4fl	Belwin
Sonatina, op. 92, no. 2b	fl, cl	Barenreiter
Suite	fl, str/pf	Barenreiter; Rongwen
KUBIK, GAILT (1914-1984)		
Little Suite	fl,2cl	Hargail
Nocturne	fl, pf	G. Schirmer
KUPFERMAN, MEYER (1926-)		
4 Charades	fl, cl	General
4 Constellations	fl, cl	General
Infinities One	fl	General
Line Fantasy	fl	General
Music from Hallelujah the Hills	fl, pf/hpd	General
Quiet Piece	fl, pf/hpd	General
Short Shrift	picc, cl	General
Superflute	fl, tape	General
LADERMAN, EZRA (1924-)		
Celestial Bodies	fl, str,/pf red	Oxford
Concerto	fl,orch/pf red	G. Schirmer
Duet	fl, dancier	Broude
Double Helix	fl, ob, orch	Oxford
MBL Suite	2fl, str qt	G. Schirmer
Sonata	fl, pf	Oxford
LA MONTAINE, JOHN (1920-)		
Canonic Variations	fl, cl	Fana
Come into my garden	fl, pf	Fredonia
Concerto, op.48	fl, pf red	Fredonia
Conversations, op. 44	fl, pf	Fredonia

Sonata, op. 24	fl	Broude Bros.
Sonata, op. 61	picc, pf	Fredonia
LANGLAIS, JEAN (1907- 1991)		
Mouvement	fl/ob/vn, pf/hpsd/org	Pro Organo
LARSEN, LIBBY (1950-)		
Aubade	fl	E.C. Schirmer
Fantasy on Slane	fl, pf	E.C. Schirmer
Ulloa's ring	fl, pf	E.C. Schirmer
LEES, BENJAMIN (1924-)		
Duo	2fl	Boosey
3 Duos	fl, cl	Boosey
Evocation	fl	Carlvi
Soliloquy Music from King Lear	fl	Boosey
LENNON, JOHN ANTHONY (1950-)		
Echolalia	fl	Oxford/NFA
LIEBERMANN, LOWELL (1961-)		
Concerto, op. 39	fl, orch/pf red	Presser
Soliloquy, op. 44	fl	Presser
Sonata, op. 23	fl, pf	Presser
Sonata, op. 25	fl, guit	Presser
LIGETI, GYORGY (1923-)		
Double Concerto	fl, ob, orch	Schott
LOEB, DAVID (1939-)		
Nocturnes and Meditations	picc	ALRY
4 Preludes, Vol. LI	picc	ALRY
6 Preludes	picc	ALRY
Sonata no. 3	fl	ALRY
MADERNA, BRUNO (1920-1973)		
Concerto	fl, orch	Ars Viva; Schott
Dialodia	2fl/2rec/2ob	Ricordi
Dimensioni III	fl, orch	Zerboni
Grande aulodia	fl,ob, orch	Ricordi
Honeyreves	fl, pf	Zerboni
Musica su due dimensioni (Dimensioni no. 1	fl, optional tape	Zerboni
MALIPIERO, GIAN FRANCESCO (1882 - 1973)		
Concerto	fl, orch/pf red	Ricordi
MARTIN, FRANK (1890 - 1974)		
Ballade	fl, pf	Universal
	fl, str, pf	Universal (orch. Ansermet)
Piece Breve	fl, ob, hp	Hug
Sonata da chiesa	fl, org/str	Universal
MARTINO, DONALD (1931 -)		
Notturmo	picc+fl+af1, cl+bcl, vn+va, vc,	E. C. Schirmer

Quodlibets	pf, perc	McGinnis & Marx
Quodlibets II	fl	Dantalion
MARTINON, JEAN (1910 - 1976)		
Concerto	fl, orch/pf red	Billaudot
Sonatine, op.19b	fl, pf	Billaudot (ed. Rampal)
MARTINU, BOHUSLAV (1890 - 1959)		
Concerto	fl, vn, ch orch	Barenreiter
Divertimento	2fl	Eschig
Madrigal Sonata	fl, vn, pf	AMP
Promenades	fl, vn, hpd	Barenreiter
Scherzo	fl, pf	Artia; Barenreiter
Sonata	fl, vn, pf	Barenreiter
Sonata	fl, pf	AMP; Schott
Trio	fl, vc, pf	AMP
MASON, THOM (1941-)		
Thoughts	fl	Zalo
MATSUDAIRA, YORITSUNE (1907 -)		
Orbits I, II, III	fl, cl, pf	Zerboni
Rhymes for Gazzelloni	fl	Zerboni
Somaksah	fl	Zerboni
Sonatine	fl, pf	Shawnee
MAW, NICHOLAS (1935 -)		
Night Thoughts	fl	Faber
Quartet	fl, vn, va, vc	Faber; G. Schirmer
Sonatina	fl, pf	Chester
MEKEEL, JOYCE (1931 -)		
Rune	fl, perc	Oxford/NFA
The Shape of Silence	fl	Peters
MENNIN, PETER (1923 - 1983)		
Concertino	fl, str, perc	Hargail
Concerto	fl,pf red	Fischer
MESSIAEN, OLIVIER (1908 - 1992)		
Le merle noir	fl, pf	Ledue
MIGOT, GEORGES (1891 - 1976)		
Fantasie No.1	fl, pf	Galaxy
26 Monodies Permodales	fl	SEDIM
Trio	fl, vn, hpd	EMIT
MIHALOVICI, MARCEL (1898 -)		
Miroir des Songes	fl, pf	Eschig
MILHAUD, DARIUS (1892 - 1974)		
Concerto, op.197	fl, vn, orch/pf red	Salabert
Quintet, op.443	ww qnt	Eschig

Sonate, Bb, op.47	pf, fl, cl, ob	Durand
Sonatine, op.76	fl, pf	Durand
MISURELL-MITCHELL, JANICE (1946 -)		
Mobius Trip	fl	ACA
On Thin Ice	fl, guit	ACA
Uncomman Time	fl	ACA
MIYAGI, MICHIO (1894 - 1956)		
Haru No Umi (the Sea in Springtime)	fi, guit	Pierrot (trans. Ketchum & Siegel)
MOLS, ROBERT (1921 -)		
Music for Two Flutes	2fl	Edu-Tainment
Sonata	fl, pf	Edu-Tainment
Three Miniatures and Coda	5fl	JP
MOYES, LOUIS (1911 -)		
7 Caprice-Etudes	fl; fl, pf	Costallat
4 Dances	fl, vn	McGinnis & Marx
30 Easy Duets in all keys	2fl	McGinnis & Marx
Fantaisie	fl, pf	Leduc
Improvisation on harmonies	fl	Leeds (Canada)
Introduction, Theme & Variations	fl, pf	G. Schirmer
Kojo no Tsuki (The Castle by Moonlight)	fl, pf	McGinnis & Marx
3 Pieces Faciles	fl, pf	Leduc
Suite, C	2fl, cl, va	Southern
MUCZYNSKI, ROBERT (1929 -)		
Duos, op.34	2fl	G. Schirmer
Duos	fl, cl	G. Schirmer
Fragments	fl,cl, bn	Shawnee
Moments	fl, pf	Presser
3 Preludes, op.18	fl	G. Schirmer
Sonata, op.14	fl, pf	G. Schirmer
MUSGRAVE, THEA (1928 -)		
Chamber Concerto no.2 "in homage to Charles Ives"	picc+fl+afi, cl+bcl, vn+va, vc, pf	Chester
Impromptu no.1	fl, ob	Chester
Impromptu no.2	fl, ob, cl	Chester
Narcissus	fl, digital delay	Novello
Orfeo II	fl, str	Novello
Piccolo Play	picc, pf	Novello
Serenade	fl, cl, va, vc, hp	Chester
Sonata for three	fl, vn, guit	Novello
Trio	fl, ob, pf	Chester
NELHYBEL, VACLAV (1919 -)		
Concert etudes	fl	Generel
4 Duets	2fl	Generel
Short Stories	2fl	J. Christopher
Suite	fl, pf	Generel
NEWMAN, ANTHONY (1941 -)		

Introduction and Toccata	fl, pf	G. Schirmer
NIELSEN, CARL (1865 - 1931)		
Concerto	fl, orch/pf red	Chester; Dan Fog
Faith and Hope are Playing [tro og hab spiller]	fl, va	Hansen
The Mother [Moderen]		
The Children are Playing [Bornene spiller]	fl	Hansen
The Fog is Lifting [Taagen letter], op.41	fl, pf/hp	Hansen
NIXON, ROGER (1921 -)		
Duo	fl, afl	Galaxy
2 Duos	picc, fl/Eb clar	Galaxy
NONO, LUIGI (1924 -)		
Konzertante Musik	fl, str	Schott
Y su sangre ya viene cantando	fl, str, perc	Ars Viva; Schott
OFFERMANS, WIL (1957 -)		
Honami	fl	Zimmermann
Just a Short Version	picc, 2fl, afl	Zimmermann
PEETERS, FLOR (1903 - 1974)		
Trio, op.80	fl, cl, bn	Peters
PERILHOU, ARMAND (1846 - 1936)		
Ballade	fl/vn, pf	Heugel; G. Schirmer
PERLE, GEORGE (1915 -)		
Monody I, op.43	fl	Merion
PERSICHETTI, VINCENT (1915 - 1987)		
Parable, op.100	fl	Elkan- Vogel
Parable XII, op.125	picc	Elkan- Vogel
Serenade no.10 , op.79	fl, hp	Elkan- Vogel
PETRASSI, GOFFREDO (1904 -)		
Dialogo Angelico	2fl	Zerboni
PIAZZOLLA, ASTOR (1921 -)		
Histoire du Tango	fl, guit	Lemoine
Tango Etudes	fl	Lemoine
PIERNE, GABRIEL (1863 - 1937)		
Canzonetta, op.19	fl, pf	Leduc
Nocturne en forme de Valse, op.40, no.2	fl, pf	Hamelle
Serenade, op.7	fl, vc, pf	Leduc
	fl, pf	Leduc; Williams
Sonata, op.36 [arr. By Pierne from his violin sonata]	fl, pf	Durand
Sonata da camera, op.48	fl, vc, pf	Durand
Variations au clair de Lune	fl, vn, va, vc, hp	Lemoine
Variations libres et finale	fl, vn, va, vc, hp	Salabert
Voyage au pays du tendre	fl, vn, va, vc, hp	Leduc

PIJPER, WILLEM (1894 - 1947)		
Sonata	fl, pf	Donemus
PINKHAM, DANIEL (1923 -)		
Eclogue	fl, hpd, off-stage handbells (2 player)	E. C. Schirmer
Miracles	fl, org	E. C. Schirmer
Prelude	fl, vn, va, vc	ACE
PISTON, WALTER (1894 - 1976)		
Concerto	fl, orch/pf red	AMP
3 Pieces	fl, cl, bn	AMP
Quintet	fl, 2vn, va, vc	AMP
Sonata	fl, pf	AMP
POLIN, CLAIRE C. J. (1926 -)		
The Death of Procris	fl, tuba	Seesaw
Margoa	fl	Seesaw
O, Aderyn Pur	fl	Seesaw
1st Flute Sonata	fl, pf	Southern
Structures	fl	Elkan-Vogel
POOT, MARCEL (1910 - 1988)		
Ballade	fl, pf	Eschig
Berceuse	fl, pf	Leduc
Fantasietta	fl, pf	Leduc
3 Pieces	fl, pf	Leduc
Scherzetto	fl, pf	Leduc
Sicilienne	fl, pf	Leduc
PORTER, QUINCY (1897 - 1966)		
Blues lointains	fl/vn, pf	ACE; Oxford/NFA
Little Trio	fl, vn, va	New Valley
Quintet in 1 Movement on a childhood Theme	fl, 2vn, va, vc	ACE
POULENC, FRANCIS (1899 - 1963)		
Mouvements Perpetuels	fl, guit	Chester (arr. Levering)
Sonata	fl, pf	Chester
POWELL, MEL (1923 -)		
Three Madrigals	fl/af	Oxford/NFA; G. Schirmer
PRESSER, WILLIAM (1916 -)		
Partita	fl, pf	Tenuto
Rondo	picc, pf	Tenuto
Sonatina	fl, pf	Tenuto
PROKOFIEV, SERGEI (1891 - 1953)		
Sonata, D, op.94	fl, pf	International (ed. Rampal); Kalmus ; Leeds; Peters; Sikorski
RAN, SHULAMIT (1947 -)		
East Wind	fl	Presser

RAVEL, MAURICE (1875 - 1937)

Pavane pour une infante defunte	fl, pf	Eschig (ed. Fleury); Esching (ed. Kochanski); Fischer (ed. Bettoney Ed. Musicus; Rubank (ed. Walters)
---------------------------------	--------	--

READ, GARDNER (1913 -)

Threnody, op.66	fl, hp, str/pf red	Seesaw
-----------------	--------------------	--------

REGER, MAX (1873 -1916)

Allegretto grazioso, A	fl, pf	Junne; Musica Rara
Romance, G	fl, pf	Breitkopt (ed. Schwedler)
Serenade, D, op. 77a	fl, vn, va	Bote & Bock (ed. Schnirlin) ; Eulenber
Serenade, G, op. 141a	fl/vn, vn, va	Peters
6 Vortragsstücke [Suite], a, op. 103a: Nos. 4-6: Burleske, Menuett, Gigue	fl, pf	Bote & Bock

REIF, PAUL (1910 - 1978)

Banter	fl, pf	Seesaw
Trio	picc, fl, afl	Seesaw
Trio	fl, vc, pf/hpd	Seesaw

REYNOLD, ROGER (1934 -)

Acquaintances	fl, db, pf	Peters
Ambages	fl	Peters
4 Etudes	picc, 2fl, afl	Peters
Mosaic	fl, pf	Peters

REYNOLDS, VERNE (1926 -)

Sonata	fl, pf	Fischer
Xenoliths	fl, pf4h	Zalo

RIEGGER, WALLINGFORD (1885 - 1961)

Canons for Woodwinds, op.9	fl, ob, cl, bn	Presser
Duos for Three Woodwinds, op.35	fl, ob, cl, (no.1: fl, ob; no.3: fl, cl)	Presser
Suite, op.8	fl	Presser

RIETI, VITTORIO (1898 - 1994)

Concertino	fl, va, vc, hp, hpd	General
Partitah	pd, fl, ob, 2vn, va, vc	Broude Bros.
Pastorale and Fughetta	fl, va, pf	General
Sonata	fl, ob, bn, pf	Universal
Sonata a5	fl, ob, cl, bn, pf	General
Sonatina	fl, pf	Bongiovanni
Variations on "When, From My Love" by John Bartlett	fl, cl, vn, vc	General

RIVIER, JEAN (1896 - 1987)

Ballade	fl, pf	EMT
Concerto	fl, str/pf red	Billaudot ; Noel
Duo	fl, cl	Billaudot
Oiseaux tendres	fl	Salabert
3 Pastorales	fl, vn, pf	Salabert

3 Silhouettes	fl, pf	Salabert
Sonatine	fl, pf	EMT
Virevoltes	fl	Billaudot (ed. Rampal)
Voltige	fl	De Santis; Salabert
ROCHBERG, GEORGE (1918 -)		
Contra Mortem et Tempus	fl, cl, vn, pf	Presser
Music of Fire	fl, guit	Presser (ed. Fisk)
Ora Pro Nobis (Nach Bach I)	fl, guit	Presser (ed. Fisk)
Slow Fires of Autumn (Ukiyo-e II)	fl, hp	Presser
Between two worlds: Ukiyo-e III : five images	fl, pf	Presser
ROGERS, BERNARD (1893 - 1968)		
Allegory	2fl, mar, str	Presser
Fantasy	fl, va, str	Kalmus
The Silver World	fl, ob, str	Peer
Soliloquy no. 1	fl, str/pf red	Fischer
Study	fl	Accura; Rochester
ROREM, NED (1923 -)		
Books of Hours	fl, hp	Boosey
Mountain Song	fl/ob/vn/vc, pf	Peer
Romeo and Juliet	fl, gui	Boosey
Trio	fl, vc, pf	Henmar
ROZSA, MIKLOS (1907 -)		
Sonata, op.39	fl	Faber
ROUSSEL, ALBERT (1869 - 1937)		
Andante et Scherzo, op.51	fl, pf	Broekmans (ed. Boorda); Durand
Aria	fl, orch/pf red	Broekmans (ed. Boorda); Leduc
Joueurs de flute, op.27: Pan, Tityre	fl, pf	Broekmans; Durand
Krishna, Monsieur de la Pejaudie	fl, vn, va, vc, hp	Durand
Serenade, op. 30	fl, va, vc	Durand
Trio, F, op.40	fl, va, vc	Durand
RUTTER, JOHN (1945 -)		
Suite Antique	fl, hpd, str/pf red	Oxford
SANCAN, PIERRE (1916 -)		
Sonatine	fl, pf	Durand
SCHICKELE, PETER (1935 -)		
The Boston Wonder	fl, pf, narr	Elkan-Vogel/Presser
Dream Dances	fl, ob, vc	Presser
A Little Welcome Serenade	fl, vn	Presser
Monochrome I	8fl	Presser
Monochrome V	8fl	Presser
Music for Mary	fl/alto rec, pf	Elkan-Vogel/Presser
Spring Serenade	fl, pf	Presser
Summer Trio	fl, vc, pf	Presser
Trio Serenade	2fl, pf	Presser
Two Pleasant Songs	fl/sop, pf	Elkan-Vogel/Presser

SCHMITT, FLORENT (1870 - 1958)		
Pour presque tous les temps, op. 134	fl, vn, vc, pf	Durand
Quartet, op. 106	4fl	Durand
Scherzo-pastorale, op. 17	fl, pf	Durand; Hamelle ; International
Sonatine en trio, op. 85	fl, cl, pf/hpd	Durand
Suite, op. 129	fl, pf	Durand
Suite en rocaille, op. 84	fl, vn, va, vc, hp	Durand
SCHOCKER, GARY (1959 -)		
Airbone	fl, pf	Presser
Conversations	fl, pf	Zalo
Gilded and Bronzed	fl, pf	JP
Green Places	fl, pf red	Presser
In Memoriam	fl, hp	JP
Regrets and Resolutions	fl, pf	Presser
Three Dances	2fl, pf	Zalo
SCHULHOFF, ERWIN (1894 - 1942)		
Sonata	fl, pf	Chester
SCHULLER, GUNTHER (1925 -)		
Adagio	fl, vn, va, vc	Margun; Oxford/NFA
Aphorisms	fl, vn, va, vc	AMP
SCHWANTNER, JOSEPH (1943 -)		
A Play of Shadows	fl, orch	Helicon
Soaring	fl, pf	Helicon; Oxford/NFA
SCOTT, CYRIL (1879- 1970)		
The Ecstatic Shepherd	fl, pf	Schott
Lotus Land	fl, pf	Galaxy (arr. Wummer)
Scotch Pastoral	fl, pf	Masters Music
SEARLE, HUMPHREY (1915 - 1983)		
Divertimento, op. 26	fl, str/pf	Schott
SEIBER, MATYAS (1905 - 1960)		
Pastorale and Burlesque	fl, str/ pf red	Schott
SHATIN, JUDITH (1949 -)		
Fasting Heart	fl	ACA
Ruah	fl, pf	J.S. Allen
SHAWN, ALLEN		
Summer Pages	fl, ob hpsd/pf	Galaxy
SHINOHARA, MAKOTO (1931 -)		
Kassouga	fl, pf	Leduc
SIEGMEISTER, ELIE (1909 -)		
Concerto	fl, orch/pf red	MCA
Nocturne	fl/ob, pf	Fischer/MCA
SLONIMSKY, NICOLAS (1895 - 1995)		

Piccolo Divertimento	fl, ob, cl, perc	Cambria
SOLLBERGER, HARVEY (1939 -)		
Divertimento	fl, vc, pf	ACE
Duo	fl, pf	ACE
Grand Quartet, In Memoriam Friedrich Kuhlau	4fl	McGinnis & Marx
Met him pike hoses	fl, vn	ACE
Music	fl, pf	ACE
2 Pieces	2fl	McGinnis & Marx
Quodlibetudes	fl	McGinnis & Marx
Riding the Wind I	amp fl, cl, vn, vc, pf	ACE
Riding the Wind II, III, IV	fl	ACE
Sunflowers	picc+fl+af1, vibra	McGinnis & Marx
SOMERS, HARRY (1925 -)		
Etching	fl	Ricordi
STAEPS, HNAS ULRICH (1909 -)		
Sonata, Eb	rec/fl/ob/vn, pf	Universal
STARER, ROBERT (1924 -)		
Cadenza	4fl	MCA
Colloquies	fl, pf	MCA
Recitation	fl, pf	Peer
STEVENS, HALSEY (1908 -)		
6 Canons	2fl	ACE
5 Duos	fl, cl	Peer
Quintet	fl, vn, va, vc	G. Schirmer
Sonatina Piacevole	fl, pf	Peer
Sonatina Piacevole	fl, pf	Broude Bros.
Trio	fl/vn, cl/va, bn/vc	ACE
STILL, WILLIAM GRANT (1895 - 1978)		
Miniatures (based on Folksongs of the Americas	fl, ob, pf	Oxford
STINE, ROBERT		
The Heaventree	fl, tape	Zalo
STOCKHAUSEN, KARLHEINZ (1928 -)		
Kathinkas Gesang als Luzifers Requiem	fl	Stockhausen
Licht. Montag. Montags-Gruss. XI	fl	Stockhausen
Licht. Samstag. Luzifers Tanz.	picc, 2	
Zugenspiritentanz	euph/synthesizer,perc,dancer	Stockhausen
Zungenspitzentanz vom Samstag aus Licht	picc/fl	Stockhausen
STOUT, ALAN (1923 -)		
3 Canons	fl, vc	ACE
Music	hpd	Peters
Ostinato, op. 59, no.3	fl, orch	ACE
Velut Umbra, op.35a	fl, va, orch	ACE
STRAVINSKY, IGOR (1882 - 1971)		

Epitaphium für das Grabmal des Prinzen Max Egon zu Fürstenburg	fl, cl, hp	Boosey
STRINGFIELD, LAMAR (1897 - 1959)		
Indian Sketches: Serenade	fl, pf red	Fischer
Morning	fl, vc, pf	Ed. Musicus
Mountain Dawn	fl, str/pf red	Ed. Musicus
Pastoral Scene	fl	Leeds
To a Star	fl, pf	Ed. Musicus
SUBOTNICK, MORTON (1933 -)		
Parallel Lines	picc, 8 players, electronics	Presser
TAILLEFERRE, GERMAINE (1892 - 1983)		
Forlane	fl, pf	Lemoine
Pastorale	fl	Presser
TAKEMITSU, TORU (1930 - 1996)		
Ame no jumon (Rain Spell)	fl, cl, hp, pf, vidr	Schott
Eucalypts ck spelling	fl, ob, hp, str	Salabert
Eucalypts II	fl, ob, hp, str	Salabert
Itinerant	fl	Schott Japan
Koe [Voice]	fl	Salabert
Masque	2fl	Salabert
Masque, Incidental II	2fl	Salabert
Ring	fl, guit, lute	Salabert
Sacrifice	afl, lute, vib	Ongaku-no-Tomo Sha
Toward the Sea	afl, guit	Schott Japan
TCHEREPNIN, ALEXANDER (1899-1977)		
Concerto da Camera, D, op. 33	fl, vn, ch orch/ pf red	Schott
Duo, op. 108	2fl	Belaieff
2 Esquisses, op. 45	fl, pf	Belaieff
Quartet, op. 60	4fl	Belaieff
Trio, op. 59	3fl	Belaieff
TCHEREPNIN, IVAN (1943-)		
Cadenzaz in Transition	fl, cl, pf	Belaieff
Sombres lumieres	fl, guit, vc	Belaieff
THOMSON, VIRGIL (1896-1989)		
Concerto	fl, hp, str, perc/ pfred	Belwin, Ricordi
Serenade	fl, vn	Peer
Sonata	fl	Elkan- Vogel
TOCH, ERNST (1887- 1964)		
Sonatinetta, op. 84	fl, cl, bn	Mills
TOMASI, HENRY (1901- 1971)		
Complainte Danse de Mowgli	fl, pf	Noel
Concertino, E	fl, orch/ pf red	Leduc
Concerto, F	fl, orch/ pf red	Leduc
Concerto de Printemps	fl, ch orch, pf red	Leduc
Les Cyclades	fl+optional afl	Leduc

Pastorale inca	fl, 2vn	Leduc
3 Pastorales	3fl	Leduc
Le petit Chevrier Corse	fl, pf/hp	Leduc
Sonatine	fl	Leduc
Tombeau de Mireille	fl/picc,pf	Leduc
TOWER, JOAN (1938-)		
Concerto	fl, orch/ pf red	AMP
Hexachords	fl	CFE/ACA
Snow Dreams	fl, guit	AMP
TULL, FISHER (1934-1994)		
Cyclorama I	2 picc, 6fl, 2af, bfl	Boosey
Erato	fl, pf	Southern
Fantasia on a Sonata of Scarlatti	fl/bfl, hpd/pf	Southern
VAN VACTOR, DAVID (1906-)		
Duettino	2fl	Roger Rhodes
Quintet	fl, 2vn, va, vc	G. Schirmer
Sonatina	fl, pf	Roger Rhodes
Suite	2fl	Roger Rhodes
VARESE, EDGARD (1883- 1965)		
Density 21. 5	fl	Belwin; Colfranc; Ricordi
VAUGHAN WILLIAMS, RALPH (1872- 1958)		
The Bridal Day; A Masque by Ursula Wood, founded on Ephetamalion by Edit und Spenser	fl	Oxford
Suite de Ballet	fl, pf	Oxford (ed. Douglas)
VILLA-LOBOS, HEITOR (1887-1959)		
Assobio a Jato (The Jet Whistle)	fl, vc	Peer
Bachianas Brasilieras no. 6	fl, bn	AMP
Choros no. 2	fl, cl	Eschig
Choros no. 7	fl, cl, bn, vc	Eschig
Concerto Grosso	fl, ob, cl, bn, wind orch	Peters
Distribuicao de Flores, op. Post	fl, guit	Eschig
Poema da Crianca	fl, cl, vc	Eschig
Poèmes Indiens	fl, guit	Eschig
Quatuor	fl, sx, hp, vc	Eschig
Quintet Op. Post	fl, vn, va, vc, hp	Eschig
Trio	fl, ob, cl	Eschig
WEINBERGER, JAROMIR (1896-1967)		
Sonatine	fl, pf	Fischer
WEISBERG, ARTHUR (1931-)		
Sonatina	fl	ACA
WESTERGAARD, PETER (1931-)		
Divertimento on Discobolic Fragments	fl, pf	Continuo/A. Broude
Sonata, op. 30	fl	Hansen
WHEAR, PAUL W. (1925-)		

Five Haiku	fl	Ludwig
WIGGLESWORTH, FRANK (1918-)		
Lake Music	fl	Presser
Serenade	fl, va, guit	ACA
Trio	3fl	ACA
WILDER, ALEC (1907- 1980)		
Air	fl, str/ pf red	Bourne
4 Duets	2rec/2fi	Margun
Flute Suite	fl	Wilder
Movement for Flute Ensemble	picc, 2fl., 2af1, bfl	Wilder
Small Suite	fl/vn, pf	Wilder
Sonata no. 1	fl+picc+af1, pf	Wilder
Sonata no. 2	fl, pf	Margun; Wilder
Suite	fl	Margun
Suite	af1, bfl	Wilder
Suite for Flute Choir	2picc, 6fl, 3af1, bfl	Wilder
Suite	hpd, fl	Wilder
WOLPE, STEFAN (1902-1980)		
Piece in 2 Parts	fl, pf	McGinnis & Marx
2 Stücke	fl, pf	Tonos
WOOLLEN, RUSSELL (1923-)		
Fantasy	fl, hpd/pf	Armstrong
Quartet	fl, vn, va, vc	ACA
40 Variations on Au Claire de la Lune	2fl	Armstrong
WUORINEN, CHARLES (1938-)		
Bearbeitungen über das Glogauger Liederbuch	fl, cl, vn, db	Peters
Chamber Concerto	fl, 10 insts	McGinnis & Marx
Sonata	fl, pf	ACE
Trio	fl, vc, pf	ACE
2nd Trio	fl, vc, pf	Peters
3rd Trio	pf, fl, perc	Peters
Turetzky Pieces	fl, cl, ob	ACE
Variations	fl	McGinnis & Marx
Variations II	fl	Peters
ZANINELLI, LUIGI (1932-)		
3 Children's Dances	6fl	Zalo
3 Scenes	fl+af1+picc	Zalo
ZIMMERMANN, BERND ALOIS (1918-1970)		
Tempus loquendi, pezzi ellittici	fl+af1+bfl	Schott
ZWILICH, ELLEN TAAFFE (1939-)		
Chamber Symphony	fl/picc, cl/bcl, vn, va, vc, pf	Presser
Concerto	fl, orch/ pf red	Presser

KAYNAKÇA

- Aktüze, İrkin. **Müziği Okumak Cilt 3 – 4** . Birinci basım İstanbul: Pan Yayıncılık, 2003.
- Austin, W. William. **Music in the 20th Century from Debussy through Stravinsky**. New York: W.W. Norton Company. Inc., 1966.
- Bottazini, Vieri. “İddia Üzerine Doğan Flüt Sonatı”, **Andante Dergisi 8**: Aralık 2003- Ocak 2004.
- <http://www.basmacioglu.com>
- Cooper, Martin. **French Music from the Death of Berlioz to the Death of Fauré**, Londra: Oxford University Press, 1951.
- <http://www.geocities.com/viyenna/1891/op.94.html> Programme note by Howard Posner.
- Grigoryev W. **Oistrach Hatıraları, Mektupları ve Röportajları**. Moskova: Olay Müzik Yayınları, 1978.
- Hindley, Geoffrey. **The Larousse Encyclopedia of Music**. Onuncu basım.UK: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1981.
- Hodeir, André. **Since Debussy “A view of Comtemporary Music”**.Birinci basım. New York: Da Capo Press, 1961.
- İlyasoğlu, Evin. **Zaman İçinde Müzik**. İkinci basım. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1995.
- Kutluk, Fırat. **Müziğin Tarihsel Evrimi**. Birinci basım, İstanbul: Ceylan Matbaacılık, 1997.
- Matuz, Istvan. **6 Studii per Flauto Solo**. Hungary: Akkord Edition, 1974.
- Meylan, Raymond. **The Flute**. Birinci basım , Kuzey Amerika: Amadeus Press, 1988.
- Nestieva, İ.M. **Prokofiev İnsan ve Zaman**. Moskova: Olay Müzik Yayınları, 1990.
- O’Brien, P. James. **The Listening experience, elements, forms and styles in Music**. New York: Schirmer Books a division of Macmillan, Inc., 1987.
- Pamir, Leyla. **Müzikte Geniş Soluklar**. İkinci basım, İstanbul: Boyut Yayın Grubu, 1998.
- Salzman, Eric. **Twentieth Century Music**. Üçüncü basım. USA: Prentice Hall, 1988.
- Say, Ahmet. **Müzik Sözlüğü**. Birinci basım, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 2002.
- Say, Ahmet. **Müzik Ansiklopedisi**. Ankara. Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 1985
- Selanik, Cavidan. **Müzik Sanatının Tarihsel Serüveni**. Birinci basım, Ankara: Doruk Yayıncılık, 1996.